

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1997-1998

13 JULI 1998

Wetsvoorstel tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek en van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging

AMENDEMENTEN

Nr. 76 VAN DE HEER HOTYAT C.S.

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 5

In § 2 van dit artikel, in het voorgestelde artikel 14, § 2, tweede lid, de woorden «inzake mededinging» vervangen door de woorden «zowel inzake mededinging als inzake procedurevoorschriften».

Verantwoording

De verslaggevers zijn belast met de leiding van het onderzoek. Zij gelasten de opdrachten, met name voor de huiszoeken. Zij maken proces-verbaal op en leiden de onderzoeksverrichtingen die door de ambtenaren van de Dienst voor de Mededinging uitgevoerd worden.

Men moet ervoor zorgen dat deze onderzoeksmaatregelen ten uitvoer worden gebracht in de vorm voorgeschreven door wet- en regelgeving.

Zie:

Gedr. St. van de Senaat:

1-614 - 1996/1997:

Nr. 1: Wetsvoorstel van de heer D'Hooghe c.s.

1-614 - 1997/1998:

Nrs. 2 tot 4: Amendementen.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1997-1998

13 JUILLET 1998

Proposition de loi modifiant le Code judiciaire et la loi du 5 août 1991 sur la protection de la concurrence économique

AMENDEMENTS

Nº 76 DE M. HOTYAT ET CONSORTS

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 5

Au § 2 de cet article, à l'article 14, § 2, alinéa 2, proposé, remplacer les mots «en matière de concurrence» par les mots «tant en matière de concurrence que dans les questions de procédure».

Justification

Les rapporteurs sont chargés de diriger l'instruction. Ils délivrent les ordres de mission, notamment pour les perquisitions. Ils dressent procès-verbal et dirigent les mesures d'instruction réalisées par les agents du Service de la concurrence.

Il convient de garantir que ces mesures d'enquête seront réalisées dans les formes légales et réglementaires.

Voir:

Documents du Sénat:

1-614 - 1996/1997:

Nº 1: Proposition de loi de M. D'Hooghe et consorts.

1-614 - 1997/1998:

Nºs 2 à 4: Amendements.

Misschien is het overdreven het ambt van verslaggever uitsluitend open te stellen voor juristen. Toch is het wenselijk dat de economen, zoals overigens ook de juristen, ervaring hebben op het vlak van de procedure, naast de reeds bepaalde vereiste dat ze, evenals de juristen, ervaring moeten hebben op het vlak van de mededinging.

Zo worden waarborgen geboden opdat de verslaggevers, ongeacht hun aanvankelijke opleiding, even bekwaam zijn op het vlak van de procedure als op het vlak van de mededinging.

S'il est peut-être excessif de limiter l'accès à la charge de rapporteur à des juristes, il est par contre souhaitable que les économistes, tout comme les juristes d'ailleurs, aient une expérience de la procédure, tout comme il est déjà requis qu'ils doivent avoir, ainsi que les juristes, une expérience en matière de concurrence.

Ceci permet de garantir que les rapporteurs, quelle que soit leur formation initiale, soient également compétents en termes de procédure et de concurrence.

Robert HOTYAT.
Magdeleine WILLAME-BOONEN.
Geert VAN GOETHEM.
Jacques D'HOOGHE.

Nr. 77 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op subamendement nr. 17)

Art. 5

Het derde lid van het voorgestelde artikel 14, § 2, aanvullen als volgt:

«In tuchtzaken wordt de regeling overgenomen die van toepassing is op de inspecteur van Financiën.»

Verantwoording

Het lijkt aangewezen om de verduidelijking die door het amendement nr. 17 wordt aangebracht aan het statuut van de verslaggevers, uit te breiden met een bijkomende waarborg voor de onafhankelijkheid. Daarom wordt voorgesteld de tuchtregeling die van toepassing is op de inspecteurs van Financiën ook hier van toepassing te maken. Vanuit meerdere invalshoeken zijn beide functies immers te vergelijken.

Nr. 78 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op subamendement nr. 17)

Art. 5

Tussen het derde en vierde lid van het voorgestelde artikel 14, § 2, twee nieuwe leden invoegen, luidende:

«Het corps telt evenveel verslaggevers uit het Nederlandse als uit het Franse taalkader.

De verslaggevers moeten hun kennis van de Nederlandse en de Franse taal bewijzen. Ten minste één verslaggever moet de kennis van de Duitse taal bewijzen.»

Verantwoording

De samenstelling van het corps van verslaggevers moet rekening houd met het feit dat zij zaken van alle kanten moeten (kunnen) behandelen.

Nº 77 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement au sous-amendement n° 17)

Art. 5

Compléter le troisième alinéa de l'article 14, § 2, proposé, par la disposition suivante :

«En matière disciplinaire, il y a lieu de reprendre la réglementation applicable à l'inspecteur des Finances.»

Justification

Il semble indiqué d'assortir la précision que l'amendement n° 17 apporte au statut des rapporteurs d'une garantie supplémentaire d'indépendance. C'est pourquoi l'on propose de rendre applicable ici aussi le régime disciplinaire concernant les inspecteurs des Finances. Les deux fonctions sont en effet comparables à plusieurs points de vue.

Nº 78 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement au sous-amendement n° 17)

Art. 5

Entre les troisième et quatrième alinéas proposés, insérer deux alinéas nouveaux, rédigés comme suit :

«Le corps compte autant de rapporteurs issus du cadre linguistique français que de rapporteurs issus du cadre linguistique néerlandais.

Les rapporteurs doivent fournir la preuve de leur connaissance de la langue française et de la langue néerlandaise. Un rapporteur au moins doit fournir la preuve de sa connaissance de la langue allemande.»

Justification

En ce qui concerne la composition du corps des rapporteurs, il y a lieu de tenir compte de la nécessité de leur permettre d'examiner (comme il se doit) les affaires sous tous les angles possibles.

Nr. 79 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op subamendement nr. 12)

Art. 11

Paragraaf 7 van dit artikel aanvullen als volgt:

«en worden de woorden «de voorzitter van de Raad voor de Mededinging» in artikel 23, § 2.3, tweede lid, tweede zin, vervangen door de woorden «de verslaggevers.»

Verantwoording

Zie de verantwoording bij amendement nr. 12.

Nr. 80 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 24

Dit artikel vervangen als volgt:

«In artikel 36, § 2, van dezelfde wet worden de woorden «en bij niet-naleving van de beslissingen bedoeld bij artikel 33, § 1» geschrapt.»

Verantwoording

In de veronderstelling dat de Raad voor de Mededinging slechts adviesbevoegdheid heeft inzake concentratie-aangelegenheden, heeft het geen zin om in die situatie geldboeten en dwangsommen te laten opleggen door de Raad voor de Mededinging.

Nr. 81 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 24

Artikel 36 aanvullen met een § 3 (nieuw), luidend als volgt:

«§ 3. Dezelfde geldboeten als die bepaald in de §§ 1 en 2 van dit artikel kunnen door de minister of door de Ministerraad, overeenkomstig de bevoegdheid bepaald in artikel 33, § 2, 1, c), worden opgelegd bij niet-naleving van de beslissingen bedoeld in de artikelen 33 en 34. Dezelfde dwangsommen als die bepaald in de §§ 1 en 2 van dit artikel, kunnen door de eerste voorziter van het hof van beroep te Brussel worden opgelegd bij niet-naleving van de beslissingen bedoeld in de artikelen 33 en 34.»

Verantwoording

Inzake concentraties ligt de beslissingsbevoegdheid bij de minister van Economische Zaken, indien hij het advies van de

Nº 79 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement au sous-amendement n° 12)

Art. 11

Compléter le § 7 de cet article par la disposition suivante :

«; et les mots «le président du Conseil de la concurrence», qui figurent à l'article 23, § 2.3, deuxième alinéa, deuxième phrase, sont remplacés par les mots «les rapporteurs.»

Justification

Voir la justification à l'amendement n° 12.

Nº 80 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 24

Remplacer cet article par le texte suivant :

«À l'article 36, § 2, de la même loi, les mots «et en cas de non-respect des décisions visées à l'article 33, § 1er» sont supprimés.»

Justification

Au cas où le Conseil de la concurrence n'aurait qu'une compétence consultative en matière de concentrations, il serait absurde de le charger d'infliger des amendes et des astreintes.

Nº 81 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 24

Compléter l'article 36 par un § 3 (nouveau), rédigé comme suit :

«§ 3. Les mêmes amendes que celles prévues aux §§ 1er et 2 du présent article peuvent être infligées par le ministre ou le Conseil des ministres, conformément à la compétence définie à l'article 33, § 2, 1, c), en cas de non-respect des décisions visées aux articles 33 et 34. Les mêmes astreintes que celles prévues aux §§ 1er et 2 du présent article peuvent être infligées par le premier président de la Cour d'appel de Bruxelles, en cas de non-respect des décisions visées aux articles 33 et 34.»

Justification

En ce qui concerne les concentrations, le pouvoir de décision appartient au ministre des Affaires économiques, dans la mesure

Raad voor de Mededinging volgt. De beslissingsbevoegdheid ligt bij de Ministerraad in geval van een met bedoeld advies afwijkende beslissing. Het komt dan ook logisch voor dat naar gelang van het geval de geldboeten en dwangsommen door de bevoegde instanties worden opgelegd. Volgens de Europese rechtspraak moeten dwangsommen steeds door zetelende magistraten worden opgelegd; vandaar het onderscheid tussen de regelingen inzake geldboeten en inzake dwangsommen.

Nr. 82 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 24bis (nieuw)

Een artikel 24bis (nieuw) invoegen, luidende:

«In artikel 37, § 1, van dezelfde wet worden de woorden «De Raad voor de Mededinging kan» vervangen als volgt: «Op verzoek van een verslaggever kan een beslagrechter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel».

In artikel 37, § 2, van dezelfde wet wordt tussen de woorden «geldboeten kunnen» en de woorden «worden opgelegd» ingevoegd hetgeen volgt: «door de Koning bij koninklijk besluit of bij een in Ministerraad overlegd besluit, naar gelang van de bevoegdheidstoewijzing zoals bepaald in de artikelen 33 en 34;»

Verantwoording

Teneinde de functiescheiding tussen enerzijds het korps verslaggevers en de Dienst voor de Mededinging en anderzijds de Raad voor de Mededinging te respecteren, heeft het geen zin om in het geval van hinderen van onderzoeksdaaden de bevoegdheid aan de Raad voor de Mededinging op te dragen om in die aangelegenheden geldboeten en dwangsommen op te leggen. Het verleden heeft trouwens genoegzaam bewezen dat best vermenging van bevoegdheden tussen Raad en Dienst vermeden wordt.

Nr. 82 DE M. D'HOOGHE

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 7

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

De Raad voor de Mededinging fungeert best steeds als een administratief college, ook al heeft het inzake concentratie slechts adviesbevoegdheid. Dit verhindert tal van problemen inzake onafhankelijkheid van de leden van de Raad voor de Mededinging

où il suit l'avis du Conseil de la concurrence. Le pouvoir de décision appartiendrait au Conseil des ministres au cas où les décisions dérogeraient à l'avis en question. Il serait dès lors plus logique que les amendes et astreintes soient infligées par les instances compétentes selon le cas. Selon la jurisprudence européenne, les astreintes doivent toujours être infligées par des magistrats du siège; d'où la distinction entre les règles relatives aux amendes et celles qui concernent les astreintes.

Nº 82 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 24bis (nouveau)

Insérer un article 24bis (nouveau) rédigé comme suit:

«À l'article 37, § 1er, de la même loi, les mots «le Conseil de la concurrence peut» sont remplacés par le texte suivant: «À la demande d'un rapporteur, un juge des saisies du tribunal de première instance de Bruxelles peut».

À l'article 37, § 2, de la même loi, le texte suivant est inséré entre les mots «être infligées» et les mots «au cas où une entreprise»: «par le Roi, par arrêté royal ou par arrêté délibéré en Conseil des ministres, en fonction de l'attribution de compétence visée aux articles 33 et 34;»

Justification

Si on veut respecter la séparation des fonctions entre le corps des rapporteurs et le Service de la concurrence, d'une part, et le Conseil de la concurrence, d'autre part, il n'est pas cohérent de donner au Conseil de la concurrence la compétence d'infliger dans ces causes des amendes et des astreintes, au cas où des instructions seraient entravées. D'ailleurs, on a pu constater suffisamment, dans le passé, qu'il vaut mieux prévenir les confusions de compétences entre le conseil et le service.

Nº 83 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 7

Supprimer cet article.

Justification

Il serait préférable que le Conseil de la concurrence fasse toujours fonction de juridiction administrative, même si, en matière de concentration, il n'a qu'une compétence d'avis. Cela préviendrait bien des problèmes en ce qui concerne l'indépen-

en zelfs constitutionele problemen inzake de positie van magistraten in louter administratieve overheidsorganen.

Nr. 84 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 19

A. Het voorgestelde artikel 32bis wordt een artikel 32bis, § 1.

B. Artikel 32bis aanvullen met een § 2, luidend als volgt:

«§ 2. De verslaggever legt het dossier evenals zijn met redenen omkleed verslag voor aan de Raad voor de Mededinging. Het met redenen omkleed verslag bevat de relevante elementen die de Raad voor de Mededinging in staat stellen een omstandig advies te formuleren.»

C. Artikel 32bis aanvullen met een § 3, luidend als volgt:

«§ 3. De verslaggever stuurt, ten minste 15 dagen vóór de datum van de zitting tijdens welke de Raad zal overgaan tot het onderzoek van de zaak, een kopie van zijn verslag aan de ondernemingen waarvan de concentratie het voorwerp heeft uitgemaakt van het onderzoek; hij brengt hen ter kennis dat zij op het secretariaat inzage kunnen nemen van het dossier en tegen betaling een kopie ervan kunnen krijgen.»

D. Paragraaf 1 en het eerste lid van paragraaf 2 van het voorgestelde artikel 32ter schrappen.

Verantwoording

Deze drie paragrafen handelen over de rol van de verslaggever in het onderzoek inzake concentraties en worden derhalve onder één artikel ondergebracht. Bovendien wordt hier duidelijk aangegeven dat de rol van de verslaggever zich beperkt tot het onderzoek.

Nr. 85 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 19

A. Paragraaf 1 van het voorgestelde artikel 32ter vervangen als volgt:

«§ 1. De Raad voor de Mededinging heeft als administratief rechtscollege een adviserende bevoegdheid inzake concentraties. Het te verstrekken advies moet gemotiveerd zijn, voldoende omstandig zijn en een voorstel tot beslissing bevatten.»

dance des membres du Conseil de la concurrence et même des problèmes constitutionnels en ce qui concerne la position des magistrats au sein des instances publiques purement administratives.

Nº 84 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 19

A. Faire de l'article 32bis proposé un article 32bis, § 1er.

B. Compléter l'article 32bis proposé par un § 2 rédigé comme suit:

«§ 2. Le rapporteur soumet le dossier ainsi que son rapport motivé au Conseil de la concurrence. Le rapport motivé contient les éléments permettant au Conseil de la concurrence de formuler un avis détaillé.»

C. Compléter l'article 32bis par un § 3, rédigé comme suit:

«§ 3. Le rapporteur envoie, quinze jours au moins avant la date de l'audience au cours de laquelle le conseil procédera à l'examen de l'affaire, une copie de son rapport aux entreprises dont la concentration a fait l'objet de l'instruction; il porte à leur connaissance qu'elles peuvent consulter le dossier au secrétariat et en prendre copie contre paiement.»

D. Supprimer l'article 32ter, § 1er et § 2, 1er alinéa.

Justification

Les trois paragraphes précités concernent le rôle du rapporteur dans l'instruction en matière de concentration. C'est la raison pour laquelle il convient de les regrouper dans un article. En outre, le texte proposé indique clairement que le rôle du rapporteur est limité à l'instruction.

Nº 85 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n°1)

Art. 19

A. À l'article 32ter proposé, remplacer le § 1er par la disposition suivante :

«§ 1er. En tant que juridiction administrative, le Conseil de la concurrence a une compétence d'avis en matière de concentrations. Ses avis doivent être motivés, suffisamment détaillés et contenir une proposition de décision.»

B. Paragraaf 2, vijfde lid, van het voorgestelde artikel 32ter vervangen als volgt:

«*Het advies met het voorstel tot beslissing van de Raad voor de Mededinging kan, wat de grond betreft, niet steunen op de stukken die uit het dossier zijn verwijderd.*»

Verantwoording

In het stuk nr. 1-614/2, 1997-1998 lezen wij: «de minister van Economie bepaalt het algemeen beleid inzake economische mededinging; inzake concentraties neemt hij desgevallend de beslissingen tot toelating, waarvan het doel de vrijwaring van het algemeen belang is.»

Indien wij uniformiteit wensen in het statuut van de Raad voor de Mededinging en de reeds vermelde problemen wensen te vermijden vermeld bij het subamendement omtrent artikel 7, dan kan, rekening houdend met de beschouwing uit het regerings-amendement (Stuk Senaat, nr. 1-614/2) alleen een adviserende bevoegdheid worden toegekend aan het administratief rechts-college Raad voor de Mededinging.

Nr. 86 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 20

A. In het voorgestelde artikel 32quater, § 2, derde lid, de woorden «artikel 32ter» vervangen door de woorden «artikel 32bis, § 3».

B. Paragraaf 2, vierdelid, van het voorgestelde artikel 32quater vervangen door hetgeen volgt:

«*De minister kan bij de Raad een nota neerleggen waarbij hij in de betrokken zaak de elementen aanvoert die het algemeen beleid inzake economische mededinging kunnen beïnvloeden, alsook die welke het algemeen beleid aangaan. Het neerleggen van deze nota verleent hem niet de hoedanigheid van partij in de zaak.*»

Verantwoording

A. Overeenstemming met het amendement nr. 84.

B. Wanneer de minister beslissingsbevoegdheid wordt toegekend inzake concentraties, kan hij geen partij zijn in de procedure bij de Raad voor de Mededinging. Het lijkt wel billijk dat hij kan wijzen op de consequenties inzake economische mededinging en inzake het eigenaarsbelang.

B. Remplacer le § 2, cinquième alinéa, de l'article 32ter proposé, par la disposition suivante :

«*Pour ce qui est du fond, l'avis contenant la proposition de décision qui est émis par le Conseil de la concurrence ne peut pas être fondé sur les pièces retirées du dossier.*»

Justification

On peut lire ce qui suit dans le document n° 1-614/2, 1997-1998 : «le ministre de l'Économie définit la politique générale de la concurrence économique, en matière de concentrations, il prend, s'il y a lieu, les décisions d'autorisation destinées à sauvegarder l'intérêt général.»

Pour pouvoir sauvegarder l'uniformité dans le statut du Conseil de la concurrence et prévenir les problèmes dont il est question dans le sous-amendement à l'article 7, l'on est obligé, eu égard à la considération sur laquelle repose l'amendement du Gouvernement (doc. Sénat, n° 614/2), d'attribuer une compétence d'avis à la juridiction administrative qu'est le Conseil de la concurrence.

N° 86 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 20

A. À l'article 32quater, § 2, troisième alinéa, proposé, remplacer les mots «article 32ter» par les mots «article 32bis, § 3».

B. Remplacer l'article 32quater, § 2, quatrième alinéa, proposé par les dispositions suivantes :

«*Le ministre peut adresser au conseil une note dans laquelle il expose les éléments du dossier concerné qui sont susceptibles d'influencer la politique générale en matière de concurrence économique, ainsi que ceux qui ont trait à la politique générale. Le dépôt de cette note ne lui confère pas la qualité de partie à la cause.*»

Justification

A. Concordance avec l'amendement n° 84.

B. Lorsque le ministre est investi du pouvoir de décision en matière de concentrations, il ne peut pas être partie à la procédure engagée devant le Conseil de la concurrence. Il paraît cependant équitable qu'il puisse attirer l'attention sur les conséquences en matière de concurrence économique et en ce qui concerne l'intérêt des propriétaires.

Nr. 87 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 21

A. Deersteparaafvanhetvoorgesteldeartikel 33 vervangen als volgt:

« § 1. Indien het onderzoek betrekking had op een concentratie, kan de Raad voor de Mededinging, bij een met redenen omkleed advies, aan de minister een voorstel tot beslissing formuleren, waarin staat dat :

1. de concentratie binnen het toepassingsgebied van deze wet valt;
2. de concentratie niet binnen het toepassingsgebied van deze wet valt.

De minister respectievelijk de Ministerraad, overeenkomstig de bevoegdheid bepaald in dit artikel, § 2, 1, c, besluit of de concentratie al dan niet binnen het toepassingsgebied van deze wet valt. De minister of de Ministerraad deelt de beslissing onverwijd mee aan de Raad voor de Mededinging. »

B. Paragraaf 2, punt 1, van het voorgestelde artikel 33 van dezelfde wet vervangen als volgt:

« § 2.1. Indien de minister of de Ministerraad vaststelt dat de concentratie binnen het toepassingsgebied van deze wet valt, kan de Raad voor de Mededinging bij een omstandig en met redenen omkleed advies voorstellen dat :

a) de concentratie toelaatbaar is. De aanmeldende partijen kunnen, tot op het ogenblik van de beslissing van de minister of van de Ministerraad, overeenkomstig de bevoegdheid bepaald in § 2, 1, c, van dit artikel, de voorwaarden van de concentratie wijzigen. In dat geval slaat de beslissing bij koninklijk besluit, in voorkomend geval bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, om de concentratie toe te laten op de aldus gewijzigde concentratie. Wanneer de minister respectievelijk de Ministerraad vaststelt dat de betrokken ondernemingen samen minder dan 25% van de betrokken markt controleren, wordt de concentratie toelaatbaar verklaard;

b) de concentratie ernstige twijfels doet rijzen in verband met de toelaatbaarheid ervan. In dat geval beslist de minister respectievelijk de Ministerraad de procedure bepaald in artikel 34 in te stellen;

c) met betrekking tot de volledige beslissingsprocedure inzake concentraties, zoals bepaald in deze afdeling Vter, komt de beslissingsbevoegdheid toe aan de minister, voor zover het ontworpen koninklijk besluit van de minister het voorstel geformuleerd in het advies van de Raad voor de Mededinging volgt. Wenst de minister van dit voorstel af te wijken, voorwaarden of verplichtingen vast te leggen die niet

Nº 87 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 21

A. Remplacer le § 1er de l'article 33 proposé par ce qui suit :

« § 1er. Lorsque l'instruction a eu trait à une concentration, le Conseil de la concurrence peut, par la voie d'un avis motivé, formuler, à l'attention du ministre, une proposition de décision constatant :

1. soit que la concentration tombe dans le champ d'application de la présente loi;
2. soit qu'elle ne tombe pas dans le champ d'application de la présente loi.

Le ministre ou le Conseil des ministres, conformément à la compétence définie au présent article, § 2, 1, c, décide si la concentration relève ou non du champ d'application de la présente loi. Le ministre ou le Conseil des ministres communique sans délai la décision au Conseil de la concurrence. »

B. Remplacer le § 2, point 1, de l'article 33, proposé de la même loi par ce qui suit :

« § 2.1. Si le ministre ou le Conseil des ministres constate que la concentration tombe dans le champ d'application de la présente loi, le Conseil de la concurrence peut, par un avis circonstancié et motivé, proposer ce qui suit :

a) la concentration est admissible. Les parties notifiantes peuvent, jusqu'au moment où le ministre ou le Conseil des ministres a pris sa décision, conformément à la compétence définie au § 2, 1, c, du présent article, modifier les conditions de la concentration, auquel cas la décision d'admettre la concentration, prise par voie d'arrêté royal ou, le cas échéant, par voie d'arrêté délibéré en Conseil des ministres, portera sur la concentration ainsi modifiée. Lorsque le ministre ou le Conseil des ministres constate que les entreprises concernées contrôlent ensemble moins de 25% du marché concerné, la concentration est déclarée admissible;

b) la concentration soulève des doutes sérieux quant à son admissibilité, auquel cas le ministre ou le Conseil des ministres décide d'engager la procédure prévue à l'article 34;

c) tout au long de la procédure décisionnelle en matière de concentration, telle que prévue à la présente section Vter, le pouvoir de décision appartient au ministre, pour autant que le projet d'arrêté royal suive la proposition faite dans le cadre de l'avis du Conseil de la concurrence. Lorsque le ministre désire s'écartez de cette proposition ou prévoir des conditions ou des obligations qui ne sont pas formulées

in het voorstel van de Raad van de Mededinging zijn opgenomen, dan wordt besloten bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

De minister kan zich laten vertegenwoordigen in de beslissingsprocedure inzake concentratie-aangelegenheden door de door hem aangewezen ambtenaren. Het uitvoeren van activiteiten als vertegenwoordiger van de minister in de beslissingsprocedure is onverenigbaar met onderzoeksactiviteiten als verslaggever of als ambtenaar van de Dienst voor de Mededinging of met welke onderzoeksdaad als deskundige dan ook.

Indien hij het nodig acht, hoort de minister of zijn vertegenwoordiger elke natuurlijke persoon of rechtspersoon. De bepalingen van de §§ 2 en 3 van artikel 32quater, behoudens die van § 2, tweede lid, zijn eveneens van toepassing in de beslissingsprocedure.»

Verantwoording

Het concept inzake concentraties bestaat erin dat de Raad voor de Mededinging adviesbevoegdheid heeft en dat de minister of de Ministerraad beslissingsbevoegdheid heeft volgens de bevoegdheidsverdeling aangegeven in artikel 32, § 2, 1, c).

Nr. 88 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op nr. 1)

Art. 21

A. De eerste zin van paragraaf 2, punt 2, van het voorgestelde artikel 33 vervangen als volgt:

«De adviezen van de Raad bedoeld in punt 1 hierboven, moeten overeenkomstig de bepalingen van artikel 32ter, § 1, binnen een maximumtermijn van twee maanden genomen worden.»

B. Paragraaf 2, punt 3, van het voorgestelde artikel 33, vervangen als volgt:

«Onverminderd het bepaalde in artikel 5 van het Gerechtelijk Wetboek, wordt, indien de Raad geen advies heeft uitgebracht na afloop van de termijn van twee maanden, de concentratie als toelaatbaar beschouwd. De minister of de Ministerraad beschikt over een termijn van vijftien dagen na afloop van bovengenoemde termijn van twee maanden om een beslissing te nemen in de aangelegenheid bedoeld in artikel 33, § 2, 1, b). Na verloop van deze termijn wordt bij ontstentenis van een koninklijk besluit de concentratie toelaatbaar geacht.»

Verantwoording

Om te beslissen of een concentratie toelaatbaar is of indien het noodzakelijk wordt geacht de procedure voorzien in artikel 34 op te starten, zijn de termijnen maximaal bepaald: de adviesprocedure voor de Raad voor de Mededinging moet na maximaal

dans la proposition du Conseil de la concurrence, la décision est prise par voie d'arrêté délibéré en Conseil des ministres.

Le ministre peut se faire représenter, dans le cadre de la procédure de décision en matière de concentration, par les fonctionnaires qu'il désigne. Le fait d'exercer des activités de représentant du ministre dans le cadre de la procédure décisionnelle est incompatible avec l'exercice d'activités d'enquête en qualité de rapporteur ou de fonctionnaire du Service de la concurrence ou et avec l'accomplissement d'un quelconque acte d'enquête en qualité d'expert.

S'il l'estime nécessaire, le ministre ou son représentant entend toute personne physique ou morale. Les dispositions des §§ 2 et 3 de l'article 32quater, excepté celles du § 2, deuxième alinéa, sont également applicables dans le cadre de la procédure décisionnelle.»

Justification

Le principe en matière de concentrations est que le Conseil de la concurrence a une compétence consultative et que le ministre ou le Conseil des ministres a le pouvoir de décision, conformément à la répartition de compétence définie à l'article 32, § 2, 1, c).

Nº 88 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 21

A. Remplacer la première phrase du § 2, point 2, de l'article 33 proposé par la disposition suivante :

«Les avis du conseil visés au point 1 ci-dessus doivent être communiqués, en application des dispositions de l'article 32ter, § 1er, dans un délai maximum de deux mois.»

B. Remplacer le § 2, point 3, de l'article 33 par la disposition suivante :

«Sans préjudice des dispositions de l'article 5 du Code judiciaire, la concentration est réputée admissible lorsque le Conseil n'a pas rendu d'avis au terme du délai de deux mois. Le ministre ou le Conseil des ministres dispose d'un délai de 15 jours au terme du délai susvisé de deux mois pour rendre une décision dans la matière visée à l'article 33, § 2, 1, b). À l'expiration de ce délai de 15 jours, la concentration est réputée admissible, en l'absence d'un arrêté royal.»

Justification

On a fixé en termes maximums les délais dans lesquels il faut décider si une concentration est admissible ou si on estime nécessaire d'engager la procédure prévue à l'article 34; la procédure d'avis devant le Conseil de la concurrence dure au maximum deux

2 maanden zijn afgegrond; de beslissing terzake moet binnen vijftien dagen na deze termijn van 2 maanden zijn genomen.

Nr. 89 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op nr. 1)

Art. 22

Paragraaf1vanhetvoorgesteldeartikel34vervangen als volgt:

«Indien, overeenkomstig artikel 33, § 2, 1, b), van deze wet beslist is de procedure te beginnen, geeft hij de verslaggever bedoeld in artikel 32bis, § 2, de opdracht een aanvullend onderzoek te verrichten en geeft hem een termijn om een nieuw verslag op te stellen en dit laatste aan de Raad voor de Mededinging over te zenden.

Na ontvangst van dit verslag stuurt de Raad een kopie ervan aan de partijen, overeenkomstig artikel 27, § 1.

Het omstandig en gemotiveerd advies van de Raad, bevattende een voorstel tot beslissing, over de toelaatbaarheid of de niet-toelaatbaarheid van de aangemelde concentratie moet worden geformuleerd binnen een maximumtermijn van 60 dagen te rekenen van de datum waarop beslist is een procedure te beginnen. Het voorstel tot toelaatbaarheid bedoeld in deze paragraaf kan worden vergezeld van voorwaarden en verplichtingen.

Onverminderd het bepaalde in artikel 5 van het Gerechtelijk Wetboek, wordt bij ontstentenis van een advies binnen deze termijn van 60 dagen de concentratie toelaatbaar geacht.»

Verantwoording

De gevolgde procedure is vergelijkbaar met die in artikel 33, § 3, van de huidige wet. De adviestermijn wordt op 60 dagen gebracht omdat nog een beslissingstermijn van 30 dagen volgt. De totale proceduretijd blijft evenwel gevoelig korter, aangezien het beroep bij het hof van beroep te Brussel definitief wegvalt. De bedrijven krijgen vroeger rechtszekerheid.

Nr. 90 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op nr. 1)

Art. 22

Paragraaf2vanhetvoorgesteldeartikel34vervangen als volgt:

«Wanneer de Raad voor de Mededinging in zijn advies een voorstel tot beslissing formuleert, vaststellende dat de concentratie niet toelaatbaar is, doet de Raad tevens een voorstel om, met het oog op het herstellen van de daadwerkelijke mededinging, de split-

mois; la décision en la matière doit être prise dans les quinze jours qui suivent l'expiration de ce délai de deux mois.

Nº 89 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 22

Remplacer le paragraphe 1er de l'article 34 proposé par la disposition suivante :

«Si, conformément à l'article 33, § 2, 1, b), de la présente loi, il a été décidé d'engager la procédure, il charge le rapporteur visé à l'article 32bis, § 2, de procéder à une instruction complémentaire et lui accorde un délai pour rédiger un nouveau rapport et pour le transmettre au Conseil de la concurrence.

Après réception de ce rapport, le conseil en envoie une copie aux parties, conformément à l'article 27, § 1er.

L'avis circonstancié et motivé du conseil contenant une proposition de décision relative à la question de l'admissibilité ou non de la concentration notifiée, doit être formulé dans les 60 jours au plus de la décision d'engager une procédure. La proposition de décision sur l'admissibilité, visée au présent paragraphe, peut être assortie de conditions et de charges.

Sans préjudice des dispositions de l'article 5 du Code judiciaire, la concentration est réputée admissible à défaut d'avis rendu dans ce délai de 60 jours.»

Justification

La procédure à suivre est comparable à celle prévue à l'article 33, § 3, de la loi en vigueur. Le délai imparti pour rendre l'avis est fixé à 60 jours parce qu'il est encore suivi d'un délai de décision de 30 jours. La durée totale de la procédure reste toutefois sensiblement plus courte puisqu'on supprime définitivement le recours à la cour d'appel de Bruxelles. Les entreprises bénéficient donc plus rapidement de la sécurité juridique.

Nº 90 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 22

Remplacer le § 2 de l'article 34 proposé par la disposition suivante :

«Lorsque le Conseil de la concurrence formule, dans son avis, une proposition de décision constatant que la concentration n'est pas admissible, il propose également d'ordonner, en vue du rétablissement d'une concurrence effective, la scission des entreprises

sing van de gegroepeerde ondernemingen of activa te bevelen, het stopzetten van de gemeenschappelijke zeggenschap te bevelen, of elke andere geëigende maatregel te bevelen. »

Nr. 91 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op nr. 1)

Art. 22

Paragraaf 3 van het voorgestelde artikel 34 vervangen als volgt:

« De termijn bedoeld in § 1 van dit artikel kan niet verlengd worden tenzij op uitdrukkelijk verzoek van de partijen en ten hoogste voor de duur die zij voorstellen. »

Nr. 92 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op nr. 1)

Art. 22

Aan het voorgesteld artikel 34 een § 5 (nieuw) toevoegen, luidend als volgt:

« § 5. Binnen een termijn van 30 dagen te rekenen van de dag volgend op de dag van ontvangst van het verzoek door de minister, neemt de minister of in voorkomend geval, de Ministerraad een beslissing terzake overeenkomstig het bepaalde in artikel 33, § 2. Bij ontstentenis van een beslissing binnen deze termijn wordt de concentratie toelaatbaar geacht.

De minister heeft in deze beslissingsprocedure dezelfde bevoegdheden inzake het verwijderen van stukken als de voorzitter van de Raad voor de Mededinging, zoals vermeld in artikel 32ter, § 2. De beslissing van de minister of, in voorkomend geval, de Ministerraad kan niet steunen op de stukken die uit het dossier zijn verwijderd.

Enerzijds bij ontstentenis van een advies zoals bedoeld in artikel 34, § 1, van deze wet, binnen vijf dagen na het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 34, § 1, en anderzijds, binnen vijf dagen na ontvangst door de minister van het advies bedoeld in artikel 34, stuurt de minister of zijn vertegenwoordiger per aangetekende brief aan de ondernemingen waarvan de concentratie het voorwerp is, een melding dat ofwel de Raad geen advies heeft vertrekt ofwel dat het advies gedurende tien werkdagen ter inzage ligt. De minister of, in voorkomend geval de Ministerraad, wacht het verstrijken van deze termijn af vooraleer tot een besluit over te gaan. »

ou des actifs groupés, la fin du contrôle en commun, ou toute autre mesure appropriée. »

Nº 91 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 22

Remplacer le § 3 de l'article 34 proposé par la disposition suivante:

« Le délai visé au § 1er du présent article ne peut être prorogé qu'à la demande expresse des parties et, au maximum, pour la durée qu'elles proposent. »

Nº 92 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 22

Compléter l'article 34 proposé par un § 5 (nouveau), libellé comme suit:

« § 5. Dans un délai de 30 jours à compter du lendemain du jour de la réception de la demande par le ministre, celui-ci ou, le cas échéant, le Conseil des ministres prend une décision en la matière conformément à l'article 33, § 2. À défaut de décision dans ce délai, la concentration est réputée admissible.

Dans le cadre de cette procédure de décision, le ministre a les mêmes compétences en matière de retrait de pièces que celles du président du Conseil de la concurrence, visées à l'article 32ter, § 2. La décision du ministre ou, le cas échéant, du Conseil des ministres, ne peut pas se fonder sur les pièces qui ont été retirées du dossier.

À défaut d'avis au sens de l'article 34, § 1er, de la présente loi, dans les cinq jours suivant l'expiration du délai prévu à l'article 34, § 1er, d'une part, et dans les cinq jours suivant la réception par le ministre de l'avis prévu à l'article 34, d'autre part, le ministre ou son représentant informe, par lettre recommandée, les entreprises dont la concentration en est l'objet, soit que le Conseil n'a pas rendu d'avis, soit que l'avis peut être consulté pendant dix jours ouvrables. Le ministre ou, le cas échéant, le Conseil des ministres, attend que ce délai soit échu avant de former sa décision. »

Nr. 93 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op nr. 1)

Art. 24ter (nieuw)

Een artikel 24ter (nieuw) invoegen, luidend als volgt:

«Art. 24ter. — Artikel 38 van dezelfde wet vervangen als volgt:

«In geval van overtredingen van artikel 12, § 4, kan de minister of, in voorkomend geval, de Ministerraad, overeenkomstig de bevoegdheden bepaald in artikel 33, § 2, c), 1, de in artikel 36, § 1, bedoelde geldboeten opleggen. De voorzitter van het hof van beroep te Brussel kan bovendien de dwangsommen bedoeld in artikel 36, § 1, opleggen ingeval de minister of, in voorkomend geval, de Ministerraad, een besluit neemt op basis van het voorstel bepaald in artikel 34, § 2 van deze wet.»

Verantwoording

De geldboeten en dwangsommen worden opgelegd door de autoriteiten zoals reeds uiteengezet in amendement nr. 81.

Nr. 94 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op nr. 1)

Art. 24quinquies (nieuw)

Een artikel 24quinquies invoegen, luidend als volgt:

«In dezelfde wet wordt een artikel 40bis (nieuw) ingevoegd, luidende als volgt:

«§ 1. Een beslissing van de Raad voor de Mededinging genomen met toepassing van artikel 36 van deze wet, wordt door de secretaris van de Raad ter kennis gebracht van de personen, ondernemingen en ondernemingsverenigingen die er het voorwerp van uitmaken. De kennisgeving vermeldt dat hoger beroep ingesteld kan worden bij het hof van beroep te Brussel. De termijn voor het instellen van dit beroep bedraagt 30 dagen vanaf de dag van de kennisgeving.

§ 2. Een beslissing van een beslagrechter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, genomen met toepassing van artikel 37 van deze wet, wordt door de verslaggever ter kennis gebracht van de personen, ondernemingen en ondernemingsverenigingen die er het voorwerp van uitmaken. De kennisgeving vermeldt dat hoger beroep ingesteld kan worden bij het hof van beroep te Brussel. De termijn voor het instellen van dit beroep bedraagt 30 dagen vanaf de dag van de kennisgeving.

Nº 93 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 24ter (nouveau)

Insérer un article 24ter(nouveau), libellé comme suit:

«Art. 24ter. — L'article 38 de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

«En cas d'infraction à l'article 12, § 4, le ministre ou, le cas échéant, le Conseil des ministres peut, conformément à l'article 33, § 2, c), 1, infliger les amendes visées à l'article 36, § 1er. Le président de la Cour d'appel de Bruxelles peut en outre infliger les astreintes visées à l'article 76, § 1er, si le ministre ou, le cas échéant, le Conseil des ministres, prend une décision sur la base de la proposition prévue à l'article 34, § 2, de la présente loi.»

Justification

Les amendes et les astreintes sont infligées par l'autorité qui a le pouvoir de décision, comme prévu à l'amendement n° 81.

Nº 94 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 24quinquies (nouveau)

Insérer un article 24quinquies, libellé comme suit:

«Un article 40bis (nouveau), rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

«§ 1er. Une décision du Conseil de la concurrence, prise en application de l'article 36 de la présente loi, est notifiée par le secrétaire du conseil aux personnes, entreprises et associations d'entreprises qui en sont l'objet. La notification mentionne que la décision est susceptible de recours auprès de la Cour d'appel de Bruxelles. Le délai pour introduire ce recours est de 30 jours à compter de la date de la notification.

§ 2. Une décision d'un juge des saisies du Tribunal de première instance de Bruxelles, prise en application de l'article 37 de la présente loi, est notifiée par le rapporteur aux personnes, entreprises et associations d'entreprises qui en sont l'objet. La notification mentionne que la décision est susceptible de recours auprès de la Cour d'appel de Bruxelles. Le délai pour introduire ce recours est de 30 jours à compter de la date de la notification.

§ 3. Tegen een beslissing van de minister of van de Ministerraad of tegen een arrest van de eerste voorzitter van het hof van beroep te Brussel, genomen met toepassing van de artikelen 36, § 3, en 38 van deze wet, kan de beroepsprocedure bepaald in artikel 43bis van de wet van 5 augustus 1991 worden ingesteld. »

Verantwoording

De beroepsinstanties inzake opgelegde geldboeten en dwangsommen zijn dezelfde als die bij beroep tegen beslissingen ten gronde.

Jacques D'HOOGHE.

Nr. 95 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 2bis (nieuw)

Een artikel 2bis (nieuw) invoegen, luidende :

«Art. 2bis. — § 1. In artikel 9, § 2, van dezelfde wet, vervalt het eerste lid.

§ 2. In artikel 9, § 2, tweede lid, van dezelfde wet, vervallen de woorden «en die niet tot gevolg heeft dat de oprichtende ondernemingen hun concurrentiegedrag coördineren of dat deze ondernemingen en de gemeenschappelijke onderneming hun concurrentiegedrag coördineren.»

Verantwoording

De artikelen 9 en 10 van de wet van 5 augustus 1991 slaan op de concentraties. Zij nemen de bepalingen over van de Europese verordening nr. 4064/89 van de Raad van 21 december 1989 betreffende het toezicht op de concentraties van de ondernemingen (*Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*, L 395, 30 december 1989, blz. 1).

Deze verordening is gewijzigd door de Europese verordening nr. 1310/97 van de Raad van 30 juni 1997 (*Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*, L 180, 9 juli 1997, blz. 1). Zij is van kracht sedert 1 maart 1998.

Om de samenhang te handhaven tussen de Europese regelgeving en de Belgische wet lijkt het noodzakelijk artikelen 9 en 10 van de wet van 5 augustus 1991 aan te passen aan de nieuwe Europese verordening.

Dat is het doel van de artikelen 2bis en 2ter waarvan de invoeging voorgesteld wordt in amendement nr. 1 van de regering. Deze artikelen geven respectievelijk de wijzigingen weer waarin de artikelen 1.3 en 1.2 van de Europese regelgeving nr. 1310/97 voorzien.

In haar XXVIIe verslag over het mededingsbeleid beschrijft de Europese Commissie deze wijziging op de volgende manier:

«(...) entreront dans le champ d'application du règlement toutes les entreprises communes de plein exercice, même celles qui étaient jusqu'à présent examinées dans le cadre des procédures du

§ 3. Une décision du ministre ou du Conseil des ministres ou un arrêt du premier président de la Cour d'appel de Bruxelles, prise ou rendue en application des articles 36, § 3 et 38, de la présente loi, peut faire l'objet de la procédure de recours prévue à l'article 43bis de la loi du 5 août 1991. »

Justification

Les instances de recours contre les amendes et les astreintes infligées sont les mêmes que celles auprès desquelles on peut introduire un recours contre les décisions quant au fond.

Nº 95 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 2bis (nouveau)

Insérer un article 2bis (nouveau) rédigé comme suit :

«Art. 2bis. — § 1er. À l'article 9, § 2, de la même loi, l'alinéa 1er est supprimé.

§ 2. À l'article 9, § 2, alinéa 2, de la même loi, les mots «et qui n'entraîne pas une coordination du comportement concurrentiel soit entre entreprises fondatrices soit entre celles-ci et l'entreprise commune» sont supprimés.»

Justification

Les articles 9 et 10 de la loi du 5 août 1991 concernent les concentrations. Ils reproduisent les dispositions du règlement européen n° 4064/89 du Conseil du 21 décembre 1989 concernant le contrôle des concentrations des entreprises (*Journal officiel des Communautés européennes*, L 395, 30 décembre 1989, p. 1).

Ce règlement a été modifié par le règlement européen n° 1310/97 du Conseil du 30 juin 1997 (*Journal officiel des Communautés européennes*, L 180, 9 juillet 1997, p. 1). Celui-ci est en vigueur depuis le 1er mars 1998.

Pour maintenir la cohérence entre la réglementation européenne et la loi belge, il paraît nécessaire d'adapter les articles 9 et 10 de la loi du 5 août 1991 au nouveau règlement européen.

C'est l'objet des articles 2bis et 2ter qu'il est proposé d'insérer dans l'amendement n° 1 du gouvernement. Ces articles reproduisent, respectivement, les modifications prévues aux articles 1.3 et 1.2 du règlement européen n° 1310/97.

Dans son XXVIIe rapport sur la politique de concurrence, la Commission européenne décrit cette modification de la manière suivante :

«(...) entreront dans le champ d'application du règlement toutes les entreprises communes de plein exercice, même celles qui étaient jusqu'à présent examinées dans le cadre des procédures du

règlement n° 17. Cette modification aura une portée substantielle qui répond aux préoccupations souvent exprimées par les milieux professionnels et juridiques en ce qui concerne l'harmonisation et la simplification du traitement des entreprises communes de plein exercice. » (blz. 52, pt. 154).

Deze bepaling slaat op de gemeenschappelijke ondernemingen. De gemeenschappelijke ondernemingen zijn ondernemingen die in het leven worden geroepen door meerdere oprichtende ondernemingen.

Voordien maakte de Europese Commissie het volgende onderscheid:

— de gemeenschappelijke coöperatieve ondernemingen zijn die waarvan de oprichtende ondernemingen hun concurrentiedrag hebben gecoördineerd; deze concentraties werden onderzocht op basis van artikel 85 van het Verdrag van Rome (overeenkomsten, afspraken en onderling afgesloten gedragingen); in tegenstelling tot de controle op concentraties, voorziet deze procedure niet in een termijn; het feit dat men deze procedure toepaste op de gemeenschappelijke coöperatieve ondernemingen, leidde tot rechtsonzekerheid;

— de concentratievormende gemeenschappelijke ondernemingen zijn die waarvan de oprichtende ondernemingen hun concurrentiedrag niet gecoördineerd hebben; alleen deze soort gemeenschappelijke ondernemingen was onderworpen aan verordening nr. 4064/89 van 21 december 1989 betreffende het toezicht op concentraties.

De nieuwe Europese verordening onderwerpt alle gemeenschappelijke ondernemingen aan de controle op concentraties.

In haar voornoemd verslag, preciseert de Europese Commissie nog: «(La Commission) conservera néanmoins la possibilité d'apprécier les aspects coopérations d'une entreprise commune de plein exercice au regard des critères de l'article 85, dans le cadre du règlement des concentrations, dans l'hypothèse d'une coordination du comportement concurrentiel des entreprises fondatrices résultant de l'opération de concentration. Elle pourra donc engager la procédure de seconde phase en cas de doutes sérieux portant non seulement sur un risque de création ou de renforcement de position dominante, mais également sur un risque de coordination du comportement concurrentiel des entreprises fondatrices incompatibles avec le marché commun.» (blz. 53, pt. 154).

Deze beoordeling zal eveneens mogelijk zijn in Belgisch recht, aangezien de voorgestelde wijziging overeenstemt met de Europese verordening nr. 1310/97 en artikel 2 van de wet van 5 augustus 1991 met artikel 85 van het Verdrag van Rome.

Nr. 96 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 2ter (nieuw)

Een artikel 2ter (nieuw) invoegen, luidend als volgt:

«Art. 2ter. — Artikel 10 van dezelfde wet wordt aangevuld met een § 4, luidende :

«§ 4. Indien de oprichting van een gemeenschappelijke onderneming die een concentratie vormt in de zin van deze wet, de coördinatie beoogt of tot stand brengt van het concurrentiedrag van ondernemingen die onafhankelijk blijven, dan wordt die coördinatie beoordeeld overeenkomstig de criteria van arti-

règlement n° 17. Cette modification aura une portée substantielle qui répond aux préoccupations souvent exprimées par les milieux professionnels et juridiques en ce qui concerne l'harmonisation et la simplification du traitement des entreprises communes de plein exercice. » (p. 52 du rapport, pt. 154).

Cette disposition vise les entreprises communes. Les entreprises communes sont des entreprises créées par plusieurs entreprises fondatrices.

Antérieurement, la Commission européenne opérait la distinction suivante :

— les entreprises communes coopératives sont celles dont les entreprises fondatrices ont coordonné leur comportement concurrentiel; ces concentrations étaient examinées sous l'angle de l'article 85 du Traité de Rome (accords, ententes et pratiques concertées); contrairement au contrôle des concentrations, cette procédure ne prévoit pas de délais; le fait de soumettre les entreprises communes coopératives à ce type de procédure entraînait une insécurité juridique;

— les entreprises communes concentratives sont celles dont les entreprises fondatrices n'ont pas coordonné leur comportement concurrentiel; seul ce type d'entreprises communes était soumis au règlement n° 4064/89 du 21 décembre 1989 relatif au contrôle des concentrations.

Le nouveau règlement européen soumet toutes les entreprises communes au contrôle des concentrations.

Dans son rapport précité, la Commission européenne précise encore qu'elle «conservera néanmoins la possibilité d'apprécier les aspects coopérations d'une entreprise commune de plein exercice au regard des critères de l'article 85, dans le cadre du règlement des concentrations, dans l'hypothèse d'une coordination du comportement concurrentiel des entreprises fondatrices résultant de l'opération de concentration. Elle pourra donc engager la procédure de seconde phase en cas de doutes sérieux portant non seulement sur un risque de création ou de renforcement de position dominante, mais également sur un risque de coordination du comportement concurrentiel des entreprises fondatrices incompatibles avec le marché commun.» (p. 53, pt. 154).

Cette appréciation sera également possible en droit belge, puisque la modification proposée correspond au règlement européen n° 1310/97 et que l'article 2 de la loi du 5 août 1991 correspond à l'article 85 du Traité de Rome.

Nº 96 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 2ter (nouveau)

Insérer un article 2ter (nouveau) rédigé comme suit:

«Art. 2ter. — L'article 10 de la même loi est complété par un quatrième paragraphe, rédigé comme suit :

«§ 4. Si la création d'une entreprise commune constitue une opération de concentration au sens de la présente loi, a pour objet ou pour effet la coordination du comportement concurrentiel d'entreprises qui restent indépendantes, cette coordination est appréciée selon les critères de l'article 2, en vue d'établir si

kel 2, ten einde vast te stellen of de transactie al dan niet verenigbaar is met de bepalingen van deze wet.

Bij de beoordeling wordt onder meer rekening gehouden met :

— het significant en gelijktijdige actief blijven van twee of meer oprichtende ondernemingen op dezelfde markt als die van de gemeenschappelijke onderneming, of op een downstream- of upstream-markt van laatstgenoemde markt, of op een nauw met die markt verbonden aangrenzende markt;

— de mogelijkheid die aan de betrokken ondernemingen wordt gegeven om, via coördinatie die het rechtstreekse gevolg is van de oprichting van de gemeenschappelijke onderneming, de mededinging voor een wezenlijk gedeel van de betrokken producten en diensten uit te schakelen. »

Verantwoording

Zie de verantwoording bij amendement nr. 95.

Nr. 97 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 10bis (nieuw)

Een artikel 10bis (nieuw) invoegen, luidend als volgt:

« Art. 10bis. — Artikel 21 van de wet van 5 augustus 1991 wordt aangevuld met het volgende lid:

« Wanneer de Commissie voor de Mededinging een adviesaanvraag niet beantwoord heeft binnen de door de minister vastgestelde termijn die niet korter dan vijftien werkdagen mag zijn, is het advies niet meer vereist. »

Verantwoording

Er moet een termijn worden vastgesteld waarbinnen het advies van de Commissie voor de Mededinging uitgebracht moet zijn.

De termijn wordt door de minister vastgesteld. Dat is trouwens ook zo in andere wetten : artikel 15 van de wet op de handelspraktijken bevat een soortgelijke bepaling.

Er wordt voorgesteld een minimumtermijn van 15 werkdagen vast te stellen.

Nr. 98 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 16

Paragraaf 5 van dit artikel aanvullen als volgt:

« De verslaggever brengt zijn opmerkingen aan op de eventuele schriftelijke opmerkingen die door de partijen ingediend zijn na het indienen van het verslag. »

l'opération est compatible ou non avec les dispositions de la présente loi.

Dans cette appréciation, il est tenu compte notamment :

— de la subsistance d'une activité significative et simultanée de deux entreprises fondatrices ou plus sur le même marché que celui de l'entreprise commune, sur un marché situé en amont ou en aval de ce marché ou sur un marché voisin étroitement lié à ce marché;

— de la possibilité donnée aux entreprises concernées, par leur coordination résultant directement de la création de l'entreprise commune, d'éliminer la concurrence pour une partie substantielle des produits et services en cause. »

Justification

Voir justification à l'amendement n° 95.

Nº 97 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 10bis (nouveau)

Insérer un article 10bis (nouveau), rédigé comme suit :

« Art. 10bis. — L'article 21 de la loi du 5 août 1991 est complété par un alinéa, formulé comme suit :

« Lorsque la Commission de la concurrence n'a pas répondu à la demande d'avis dans le délai que fixe le ministre et qui ne peut être inférieur à quinze jours ouvrables, l'avis n'est plus requis. »

Justification

Il faut fixer un délai dans lequel l'avis de la commission de la concurrence doit être rendu.

Le délai est fixé par le ministre. Ceci est d'ailleurs prévu dans d'autres lois : l'article 15 de la loi sur les pratiques du commerce prévoit une disposition analogue.

Il est proposé de fixer un délai minimum de 15 jours ouvrables.

Nº 98 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 16

Le § 5 de cet article est complété par ce qui suit :

« Le rapporteur fait valoir ses observations sur les éventuelles observations écrites déposées par les parties après le dépôt du rapport. »

Verantwoording

De partijen kunnen schriftelijke opmerkingen indienen na het indienen van het verslag. In dat geval dient de verslaggever zich eveneens te kunnen uitspreken over deze schriftelijke opmerkingen van de partijen. Deze verduidelijking stelt de Raad in staat om zo volledig mogelijke informatie te verzamelen alvorens een beslissing te nemen.

Nr. 99 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 25

In dit artikel, het voorgestelde artikel 41, § 2, aanvullen als volgt:

«De kennisgevingen waarin deze wet voorziet, worden uitgevoerd, naar gelang van het geval, door het secretariaat van de Raad of door de minister, bij aangetekende brief met ontvangstbewijs.»

Verantwoording

De wet van 5 augustus 1991 kent de «gerechtsbrief» niet. Het secretariaat van de Raad voor de Mededinging is belast met de uitvoering van de kennisgevingen. Het leek dus opportuun uitdrukkelijk te bepalen dat de kennisgeving gebeurt bij aangetekende brief met ontvangstbewijs.

Nr. 100 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 26

Dit artikel vervangen als volgt:

«Artikel 42 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

«Art. 42. — § 1. Het hof van beroep te Brussel spreekt zich bij wege van prejudiciele arrest uit over de vragen met betrekking tot het geoorloofde karakter van een mededingingspraktijk als bedoeld in deze wet.

Wanneer de oplossing van een geschil afhangt van het geoorloofde karakter van een mededingingspraktijk als bedoeld in deze wet, moet het rechtscollege waarbij de zaak aanhangig is gemaakt, met uitzondering van het Hof van Cassatie, de uitspraak uitstellen en het hof van beroep te Brussel raadplegen.

§ 2. Het rechtscollege is daartoe evenwel niet gehouden wanneer de rechtsvordering niet ontvankelijk is om procedureredenen die ontleend zijn aan normen die zelf niet het onderwerp uitmaken van het verzoek tot het stellen van de prejudiciële vraag.

Justification

Les parties peuvent déposer les observations écrites après le dépôt du rapport. Dans ce cas, il convient de prévoir que le rapporteur puisse également se prononcer sur ces observations écrites des parties. Cette précision permet au Conseil de recueillir l'information la plus complète possible avant de prendre sa décision.

Nº 99 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 25

À cet article, compléter le § 2 de l'article 41 proposé par ce qui suit :

«Les notifications prévues par la présente loi sont effectuées, selon les cas, par le secrétariat du Conseil ou par le ministre, par lettre recommandée avec accusé de réception.»

Justification

La loi du 5 août 1991 ne connaît pas le «pli judiciaire». Or, le secrétariat du Conseil de la concurrence est chargé d'effectuer les notifications. Il a dès lors paru opportun de prévoir expressément que la notification se fait par lettre recommandée avec accusé de réception.

Nº 100 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 26

Remplacer cet article par la disposition suivante :

«L'article 42 de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

«Art. 42. — § 1er. La Cour d'appel de Bruxelles statue à titre préjudiciel, par voie d'arrêt, sur les questions relatives au caractère licite d'une pratique de concurrence au sens de la présente loi.

Lorsque la solution d'un litige dépend du caractère licite d'une pratique de concurrence au sens de la présente loi, la juridiction saisie, à l'exception de la Cour de cassation, doit seconder à statuer et saisir la Cour d'appel de Bruxelles.

§ 2. Toutefois, la juridiction n'y est pas tenue lorsque l'action est irrecevable pour des motifs de procédure tirés de normes ne faisant pas elles-mêmes l'objet de la demande de question préjudicielle.

Het rechtscollege is daar evenmin toe gehouden:

1° wanneer het hof reeds uitspraak heeft gedaan over een vraag of een beroep met hetzelfde onderwerp;

2° wanneer het meent dat het antwoord op de prejudiciële vraag niet onontbeerlijk is om uitspraak te doen;

3° als de mededingingspraktijk duidelijk geoorloofd is in de zin van deze wet.

§ 3. Het hof van beroep kan op eigen initiatief of op verzoek van de belanghebbende ondernemingen, de mededeling van stukken weigeren waarvan de mededeling schade zou toebrengen aan het zakengen-heim.

In afwijking van het vorige lid verwijderd het hof van beroep het stuk niet uit het dossier zo het oordeelt dat het nuttig is voor de beslissing en dat de bekendmaking ervan een minder bezwaar zou vormen dan het gevaar dat zou voortvloeien uit de aantasting van de mededinging.

In alle gevallen kan het hof van beroep aan de partijen en aan de verslaggevers vragen om een niet-vertrouwelijke versie van de stukken waarvan de mededeling schade zou toebrengen aan het zakengen-heim.

Het antwoord op de prejudiciële vraag kan niet gesteund zijn op de stukken die overeenkomstig voor-gaande leden uit het dossier zijn verwijderd.

De griffier bij het hof van beroep te Brussel brengt zonder verwijl de prejudiciële vraag ter kennis van de partijen en verzoekt hen hun schriftelijke opmerkin-gen binnen een maand te formuleren.

Het hof van beroep licht het korps verslaggevers in over elke prejudiciële vraag die aan het hof wordt voorgelegd.

Het hof kan het korps van verslaggevers verzoeken een onderzoek in te stellen wanneer een prejudiciële vraag aanhangig is gemaakt of een geschil waarvan de oplossing afhankelijk is van het geoorloofde karakter van een mededingingspraktijk in de zin van deze wet. Dit onderzoek gebeurt volgens de procedure bepaald in dit hoofdstuk.

In afwijking van artikel 24 legt de verslaggever na het onderzoek zijn verslag voor aan het hof van beroep te Brussel. Dat verslag bevat een voorstel van antwoord op de prejudiciële vraag.

In alle gevallen kunnen de Raad voor de Mededinging en de minister elk hun schriftelijke opmerkingen indienen bij het hof van beroep. Zij kunnen het dossier ter plaatse raadplegen.

Het hof kan de prejudiciële vraag herformuleren. Het hof neemt een met redenen omklede beslissing.

La juridiction n'y est pas tenue non plus :

1° lorsque la cour a déjà statué sur une question ou un recours ayant le même objet;

2° lorsqu'elle estime que la réponse à la question préjudiciale n'est pas indispensable pour rendre sa décision;

3° si la pratique de concurrence est manifestement licite au sens de la présente loi.

§ 3. La cour d'appel peut refuser, d'initiative ou à la demande des entreprises intéressées, la communica-tion des pièces dont la communication porterait atteinte au secret des affaires.

Par dérogation à l'alinéa précédent, la cour d'appel ne retire pas la pièce du dossier si elle estime qu'elle est nécessaire à la décision et que sa divulgation entraîne un inconvenient inférieur à celui qui résulterait de l'atteinte à la concurrence.

La cour d'appel peut dans tous les cas demander aux parties ou aux rapporteurs une version non confi-dentielle des pièces dont la communication porterait atteinte au secret des affaires.

la réponse à la question préjudiciale ne peut être fondée sur les pièces retirées du dossier conformément aux alinéas précédents.

Le greffier près la Cour d'appel de Bruxelles porte sans délai la question préjudiciale à la connaissance des parties et les invite à formuler leurs observations écrites dans le mois.

La cour d'appel informe le corps de rapporteurs de toute question préjudiciale qui lui est soumise.

La cour peut requérir du corps de rapporteurs qu'il procède à une instruction lorsqu'elle est saisie d'une question préjudiciale ou d'un litige dont la solution dépend du caractère licite d'une pratique de concurrence au sens de la présente loi. Cette instruction se fait suivant la procédure prévue par le présent chapitre.

Par dérogation à l'article 24, le rapporteur soumet son rapport à la Cour d'appel de Bruxelles au terme de l'instruction. Ce rapport contient une proposition de réponse à la question préjudiciale.

Dans tous les cas, le Conseil de la concurrence et le ministre peuvent chacun déposer leurs observations écrites devant la cour d'appel. Ceux-ci peuvent consulter le dossier sans déplacement.

La cour peut reformuler la question préjudiciale. La cour rend une décision motivée. Cette décision

Tegen deze beslissing kan geen enkel rechtsmiddel worden aangewend. Het hof doet uitspraak als in kort geding.

§ 4. Het rechtscollege dat de prejudiciële vraag heeft gesteld, evenals elk rechtscollege dat in dezelfde zaak uitspraak doet, met uitzondering van het Hof van Cassatie, moeten zich, voor de oplossing van het geschil naar aanleiding waarvan de vragen zijn gesteld, voegen naar het arrest dat het hof van beroep te Brussel heeft gewezen.

§ 5. Elk door de hoven en rechbanken gewezen vonnis of arrest waarbij het gaat om het geoorloofde karakter van een mededingingspraktijk als bedoeld in deze wet, moet binnen acht dagen aan de Dienst voor de Mededinging meegedeeld worden door toedoen van de griffier van het bevoegde rechtscollege.

Bovendien is de griffier ertoe gehouden zonder verwijl de Dienst voor de Mededinging en de Raad voor de Mededinging kennis te geven van de beroepen die zijn ingesteld tegen enig in het voorgaande lid bedoeld vonnis of arrest. »

Verantwoording

Het leek opportuun de gevallen te preciseren waarin een rechtscollege waarbij een geschil met betrekking tot een mededingingspraktijk aanhangig is gemaakt, gehouden is een prejudiciële vraag aan het hof van beroep te Brussel te stellen.

Artikel 42 van de wet van 5 augustus 1991 laat aan het rechtscollege de mogelijkheid een prejudiciële vraag aan het hof van beroep te Brussel te stellen.

Paragrafen 1 en 2 van artikel 42 voorgesteld in dit amendement, vinden hun inspiratie in artikel 26 van de bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 januari 1989.

In tegenstelling tot deze bijzondere wet bepaalt het voorgestelde artikel 42, § 1, tweede lid, dat het Hof van Cassatie geen prejudiciële vraag moet stellen. Het hof van beroep is — in tegenstelling tot het Arbitragehof — immers een rechtscollege van lagere rang dan het Hof van Cassatie.

Het eerste lid van het voorgestelde artikel 42, § 3, neemt het derde lid over van artikel 42, § 1, van de wet van 5 augustus 1991. De leden 1 tot 4 van § 3 van het voorgestelde artikel 42 nemen bovendien de bepalingen over betreffende de verwijdering van de vertrouwelijke stukken. Het vijfde lid van dezelfde paragraaf neemt amendement nr. 43 over.

Het zesde tot het negende lid van het voorgestelde artikel 42, § 3, nemen artikel 26, 1°, van amendement nr. 1 van de regering over en vervangen het derde lid van artikel 42, § 1, van de wet van 5 augustus 1991.

Het zevende lid van het voorgestelde artikel 42, § 3, bepaalt bovendien dat het hof van beroep het korps van verslaggevers kan verzoeken over te gaan tot een onderzoek wanneer niet alleen een prejudiciële vraag aanhangig is gemaakt, maar ook een geschil waarvan de oplossing afhankelijk is van het geoorloofde karakter van een mededingingspraktijk in de zin van deze wet. In dit laatste geval zal het hof zichzelf geen prejudiciële vraag stellen. Bijgevolg moet het hof een beroep kunnen doen op de verslaggevers op dezelfde wijze als zou een prejudiciële vraag aanhangig gemaakt zijn.

n'est susceptible d'aucun recours. La cour statue comme en référé.

§ 4. La juridiction qui a posé la question préjudiciable, ainsi que toute juridiction appelée à statuer dans la même affaire, à l'exception de la Cour de cassation, sont tenues, pour la solution du litige à l'occasion duquel a été posée la question, de se conformer à l'arrêt rendu par la Cour d'appel de Bruxelles.

§ 5. Tout jugement ou arrêt rendu par les cours et tribunaux et relatif à un litige mettant en cause le caractère licite d'une pratique de concurrence au sens de la présente loi, doit être communiqué au Service de la concurrence et au Conseil de la concurrence dans la huitaine et à la diligence du greffier de la juridiction compétente.

En outre, le greffier est tenu d'informer, sans délai, le Service de la concurrence et le Conseil de la concurrence, des recours introduits contre tout jugement ou arrêt visé à l'alinéa précédent. »

Justification

Il a paru opportun de préciser les cas dans lesquels une juridiction saisie d'un litige relatif à une pratique de concurrence est tenue de poser une question préjudiciale à la Cour d'appel de Bruxelles.

L'article 42 de la loi du 5 août 1991 laisse à la juridiction la faculté de poser une question préjudiciale à la Cour d'appel de Bruxelles.

Les §§ 1er et 2 de l'article 42 proposé dans le présent amendement sont inspirés de l'article 26 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage.

À la différence de cette loi spéciale, l'article 42, § 1er, alinéa 2, proposé prévoit que la Cour de cassation ne doit pas poser de question préjudiciale. À la différence de la Cour d'arbitrage, la cour d'appel se situe en effet à un degré de juridiction inférieur à la Cour de cassation.

L'alinéa 1er de l'article 42, § 3, proposé reproduit l'alinéa 3 de l'article 42, § 1er, de la loi du 5 août 1991. Les alinéas 1 à 4 du § 3 de l'article 42 proposé reproduisent en outre les dispositions relatives au retrait des pièces confidentielles. L'alinéa 5 du même paragraphe reproduit l'amendement n° 43.

Les alinéas 6 à 9 de l'article 42, § 3, proposé reproduisent l'article 26, 1°, de l'amendement n° 1, du gouvernement, et remplacent le troisième alinéa de l'article 42, § 1er, de la loi du 5 août 1991.

L'alinéa 7 de l'article 42, § 3, proposé prévoit en outre que la cour peut requérir du corps de rapporteurs qu'il procède à une instruction lorsqu'elle est saisie, non seulement d'une question préjudiciale, mais aussi d'un litige dont la solution dépend du caractère licite d'une pratique de concurrence au sens de la présente loi. Dans ce dernier cas, la cour ne se posera pas à elle-même une question préjudiciale. Il convient dès lors de permettre à la cour de faire appel aux rapporteurs de la même manière que si elle était saisie d'une question préjudiciale.

Het tiende lid van het voorgestelde artikel 42, § 3, bepaalt dat het hof de prejudiciële vraag kan herformuleren. Deze bepaling vindt haar inspiratie in de bijzondere wet op het Arbitragehof. Dit lid bepaalt eveneens dat het hof uitspraak doet zoals in kort geding. Dit maakt het mogelijk dat het hof de vraag onderzoekt van bij de inleidingszitting of op een datum die dichterbij valt.

Paragraaf 4 van het voorgestelde artikel 42 vindt zijn inspiratie in het vierde lid van artikel 42, § 1, van de wet van 5 augustus 1991. Deze wet bepaalt dat het rechtscollege dat de prejudiciële vraag stelt, gehouden is tot naleving van het antwoord van het hof van beroep, enkel wat het rechtspunt betreft.

Dit amendement breidt deze verplichting tot naleving uit tot het gehele antwoord van het hof van beroep en niet alleen over het rechtspunt. Bovendien breidt het amendement deze verplichting uit tot alle rechtscolleges die uitspraak moeten doen in dezelfde zaak en niet alleen tot het rechtscollege dat de prejudiciële vraag gesteld heeft.

Deze uitbreidingen vinden hun inspiratie in artikel 28 van de bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 januari 1989.

In tegenstelling tot deze bijzondere wet bepaalt het voorgestelde artikel 42, § 4, dat het Hof van Cassatie niet gehouden is door het antwoord op de prejudiciële vraag. Het verschil met het Arbitragehof is dat het hof van beroep een lager rechtscollege is dan het Hof van Cassatie.

Paragraaf 5 van het voorgestelde artikel 42 neemt § 2 over van artikel 42 van de wet van 5 augustus 1991, zoals gewijzigd door artikel 26, 2°, van amendement nr. 1 van de regering.

Nr. 101 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 27

Dit artikel wijzigen als volgt:

1° In het voorgestelde artikel 43, § 1, derde lid, de woorden «alle personen die voor de Raad voor de Mededinging zijn verschenen» vervangen door de woorden «alle personen aan wie de kennisgeving van de beslissing moet worden gestuurd overeenkomstig artikel 41, § 2, derde lid, of die hun middelen hebben aangevoerd voor de Raad voor de Mededinging».

2° In het voorgestelde artikel 43, § 2, eerste lid, 5°, de woorden «in voorkomend geval» schrappen.

3° Het voorgestelde artikel 43, § 2, aanvullen met de volgende bepaling :

«Het hoger beroep moet gericht worden tegen alle partijen wier belang in strijd is met de eiser in hoger beroep.

Deze laatste moet bovendien, binnen de termijn van het hoger beroep en ten laatste vóór de sluiting van de debatten, de andere niet in beroep komende, niet in beroep gedagvaarde of niet opgeroepen partijen in de zaak betrekken.

Bij niet-naleving van de in de voorgaande leden gestelde regels wordt het hoger beroep niet toegelaten.

L'alinéa 10 de l'article 42, § 3, proposé prévoit que la cour peut reformuler la question préjudiciale. Cette disposition est inspirée de la loi spéciale sur la Cour d'arbitrage. Cet alinéa prévoit également que la cour statue comme en référé. Ceci lui permet d'examiner la question dès l'audience d'introduction ou à une date rapprochée.

Le § 4 de l'article 42 proposé est inspiré de l'alinéa 4 de l'article 42, § 1er, de la loi du 5 août 1991. La loi actuelle prévoit que la juridiction qui a posé la question préjudiciale est tenue de se conformer à la réponse de la cour d'appel uniquement en ce qui concerne le point de droit.

Le présent amendement étend cette obligation de se conformer à l'ensemble de la réponse de la cour d'appel, et pas uniquement au point de droit. En outre, l'amendement étend cette obligation à l'ensemble des juridictions appelées à statuer dans la même affaire, et non pas seulement à la juridiction qui a posé la question préjudiciale.

Ces extensions sont inspirées de l'article 28 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage.

À la différence de cette loi spéciale, l'article 42, § 4, proposé prévoit que la Cour de cassation n'est pas tenue par la réponse à la question préjudiciale. À la différence de la Cour d'arbitrage, la cour d'appel se situe en effet à un degré de juridiction inférieur à la Cour de cassation.

Le § 5 de l'article 42 proposé reproduit le § 2 de l'article 42 de la loi du 5 août 1991 tel que modifié par l'article 26, 2°, de l'amendement n° 1 du Gouvernement.

Nº 101 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 27

Modifier cet article comme suit:

1° À l'article 43, § 1er, alinéa 3, proposé, les mots «toute personne comparue devant le Conseil de la concurrence» sont remplacés par les mots «toute personne à qui la notification de la décision doit être adressée conformément à l'article 41, § 2, alinéa 3, ou qui a fait valoir ses moyens devant le Conseil de la concurrence».

2° À l'article 43, § 2, alinéa 1er, 5°, proposé, supprimer les mots «le cas échéant».

3° Compléter l'article 43, § 2, proposé, par la disposition suivante :

«L'appel doit être dirigé contre toutes les parties dont l'intérêt est opposé à celui de l'appelant.

Ce dernier doit en outre, dans le délai de l'appel et au plus tard avant la clôture des débats, mettre en cause les autres parties non appelantes ni déjà intimées ou appelées.

En cas d'inobservation des règles énoncées aux alinéas précédents, l'appel ne sera pas admis.

De beslissing kan aan alle in de zaak betrokken partijen worden tegengeworpen.»

4° In het voorgestelde artikel 43 een § 2bis (nieuw), invoegen, luidende:

«§ 2bis. De griffie van het hof van beroep te Brussel verzoekt het secretariaat van de Raad voor de Mededinging, binnen vijf dagen na de inschrijving van de zaak op de rol, om toezending van het dossier van de procedure. De toezending geschiedt binnen vijf dagen na ontvangst van het verzoekschrift. De minister regelt de wijze waarop het dossier wordt overgezonden.

Een kopie van het verzoek om hoger beroep wordt verstuurd, samen met het verzoekschrift bedoeld in het eerste lid, naar het secretariaat van de Raad voor de Mededinging. Het secretariaat van de Raad voor de Mededinging maakt op de kant van de beslissing melding van het ingestelde beroep.»

5° In het voorgestelde artikel 43, § 3, een nieuw lid invoegen tussen de leden 7 en 8, luidende: «Het hof van beroep te Brussel doet uitspraak als in kort geding. Het hof oefent een toezicht uit van volledige rechterlijke bevoegdheid. De verslaggevers komen tussen voor het hof van beroep te Brussel volgens de procedureregels bepaald voor de Raad voor de Mededinging inzake restrictive mededingingspraktijken.»

6° Het voorgestelde artikel 43 aanvullen met een § 4, luidende:

«§ 4. Behoudens andersluidende bepaling, is de door het Gerechtelijk Wetboek bepaalde procedure, met uitzondering van artikel 1138, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, van toepassing op de procedure voor het hof van beroep bepaald in deze wet.»

Verantwoording

1° Artikel 27 van amendement nr. 1 van de regering wijzigt meer bepaald artikel 43, § 1, derde lid, van de wet van 5 augustus 1991.

Dat artikel bepaalt dat het hoger beroep voor het hof van beroep kan worden ingesteld door «alle personen die voor de Raad voor de Mededinging zijn verschenen».

Het begrip van personen die voor de Raad zijn verschenen zou ruim geïnterpreteerd kunnen worden. Dit zou impliceren dat het hoger beroep geldig zou kunnen worden ingesteld door getuigen die verschenen zijn voor de Raad voor de Mededinging (zonder dat deze de hoedanigheid van partij hebben).

Om een te ruime interpretatie te vermijden lijkt het opportuun de termen «alle personen die voor de Raad voor de Mededinging zijn verschenen» te vervangen door alle personen aan wie de kennisgeving van de beslissing moet worden gestuurd. Deze personen worden in de beslissing duidelijk geïdentificeerd.

Artikel 25 van amendement nr. 1 van de regering bevat artikel 41, § 2, eerste en tweede lid, in ontwerp van de wet van 5 augustus 1991. Dat artikel verduidelijkt dat de beslissingen van de Raad voor de Mededinging, van zijn voorzitter en van de minister ter kennis gebracht moeten worden. Deze beslissingen

La décision est opposable à toutes les parties en cause.»

4° À l'article 43, proposé, insérer un § 2bis (nouveau), rédigé comme suit:

«§ 2bis. Le greffe de la Cour d'appel de Bruxelles demande au secrétariat du Conseil de la concurrence, dans les cinq jours de l'inscription de la cause au rôle, l'envoi du dossier de la procédure. La transmission est effectuée dans les cinq jours de la réception de la demande. Le ministre règle le mode de transmission du dossier.

Une copie de la requête d'appel est transmise, conjointement avec la demande visée à l'alinéa 1er, au secrétariat du Conseil de la concurrence. Le secrétariat du Conseil de la concurrence fait mention du recours en marge de la décision.»

5° À l'article 43, § 3, proposé, insérer entre les alinéas 7 et 8, un nouvel alinéa, rédigé comme suit: «La Cour d'appel de Bruxelles statue comme en référé. La cour exerce un contrôle de pleine juridiction. Les rapporteurs interviennent devant la Cour d'appel de Bruxelles selon les règles de procédure prévue devant le Conseil de la concurrence en matière de pratiques restrictives de concurrence.»

6° Compléter l'article 43 proposé par un paragraphe 4 (nouveau), rédigé comme suit:

«§ 4. Sauf disposition contraire, la procédure prévue par le Code judiciaire, à l'exception de l'article 1138, 2°, du Code judiciaire, est applicable à la procédure devant la cour d'appel prévue par la présente loi.»

Justification

1° L'article 27 de l'amendement n° 1 du Gouvernement contient notamment l'article 43, § 1er, alinéa 3, en projet de la loi du 5 août 1991.

Cet article en projet prévoit que le recours devant la cour d'appel peut être introduit par «toute personne comparue devant le Conseil de la concurrence».

La notion de personne comparue devant le Conseil pourrait être interprétée largement. Ceci impliquerait que le recours pourrait être valablement introduit par des témoins comparus devant le Conseil de la concurrence (sans que ceux-ci n'aient la qualité de parties).

Pour éviter une interprétation trop large, il paraît opportun de remplacer les termes «toute personne comparue devant le Conseil de la concurrence» par «les personnes à qui la notification doit être adressée». Ces personnes sont clairement identifiées dans la décision.

En effet, l'article 25 de l'amendement n° 1 du Gouvernement contient l'article 41, § 2, alinéas 1 et 2, en projet de la loi du 5 août 1991. Cet article en projet précise que les décisions du Conseil de la concurrence, de son président et du ministre doivent être notifiées. Ces décisions doivent désigner les parties à qui la décision

moeten de partijen vermelden aan wie de beslissing ter kennis gebracht moet worden, krachtens artikel 41, § 2, derde lid, in ontwerp (artikel 25 van amendement nr. 1 van de regering).

Het beroep zal bijgevolg ingesteld moeten worden door een partij die in de beslissing wordt aangeduid, aan wie de beslissing ter kennis is gebracht.

Het beroep zal eveneens ingesteld kunnen worden door elke persoon die zijn middelen heeft aangevoerd voor de Raad voor de Mededinging. Deze zou inderdaad een belang kunnen aantonen, zelfs als de Raad dit belang niet erkend heeft. Deze partij moet in hoger beroep kunnen gaan tegen de beslissing van de Raad die haar geen belang om te handelen toekent.

2º Amendement nr. 1 van de regering bepaalt dat een verzoekschrift tot hoger beroep, «in voorkomend geval» aanwijzingen bevat betreffende de partijen aan wie de beslissing ter kennis gebracht moet worden (artikel 43, § 2, eerste lid, 5º, voorgesteld in artikel 27 van amendement nr. 1). De woorden «in voorkomend geval» dienen te worden geschrapt. Dat betekent dat het verzoekschrift, in alle gevallen, de aanwijzingen moet bevatten betreffende de partijen aan wie de beslissing ter kennis gebracht moet worden.

3º Alle partijen dienen in het geding geroepen te worden. Het voorgestelde artikel 43, § 2, is geïnspireerd door artikel 1053 van het Gerechtelijk Wetboek.

4º Het leek noodzakelijk in de wet bepaalde regels te bepalen voor de overdracht van het dossier in geval van hoger beroep voor het hof van beroep. Het voorgestelde artikel 43, § 2bis, is geïnspireerd door artikel 723 van het Gerechtelijk Wetboek.

5º Het voorgestelde amendement bepaalt dat het hof als in kort geding rechts spreekt. Daardoor kan het hof de vraag vanaf de inleidende zitting of op een datum die dichterbij valt onderzoeken.

Op dit ogenblik oefent het hof van beroep te Brussel een toezicht uit van volledige rechterlijke bevoegdheid. In de praktijk is nochtans vastgesteld dat de beroepen die voor het hof van beroep zijn gebracht, voornamelijk aanleiding hebben gegeven tot debatten over rechtskwesties.

Wat de concentraties betreft, voorziet amendement nr. 1 in hoger beroep voor de minister bij weigering of bij toelating onder voorwaarden door de Raad voor de Mededinging. De beroepen tegen de beslissingen van de minister of van de Raad zullen ingesteld worden bij de Raad van State. Amendement nr. 1 bepaalt dat de Raad van State toeziet op de wettelijkheid van de beslissingen. Dit komt overeen met de gewone opdrachten van de afdeling administratie van de Raad van State.

Wat de restrictieve mededingingspraktijken betreft, voorziet het amendement in hoger beroep voor het hof van beroep te Brussel, zoals dit momenteel het geval is.

Het lijkt opportuun in de wet te verduidelijken dat het hof van beroep toezicht van volledige rechterlijke bevoegdheid uitoefent. De beslissingen betreffende de restrictieve mededingingspraktijken betekenen geen voorafgaande administratieve toestemming, in tegenstelling tot de beslissingen betreffende de concentraties. Het lijkt dus gerechtvaardig hoger beroep in volledige rechterlijke bevoegdheid te handhaven teneinde het voor de partijen mogelijk te maken hun argumenten in rechte en in feite te doen gelden voor een rechter in hoger beroep.

Het lijkt dan eveneens noodzakelijk te verduidelijken dat de betrekkingen tussen het hof van beroep te Brussel en het korps van verslaggevers geregeld worden door de procedurerregels bepaald voor de Raad voor de Mededinging, inzake restrictieve mededingingspraktijken.

6º Volgens het voorgestelde artikel 42, § 5, is de door het Gerechtelijk Wetboek bepaalde procedure van toepassing op de

doit être notifiée, en vertu de l'article 41, § 2, alinéa 3, en projet (article 25 de l'amendement n° 1 du Gouvernement).

L'appel devra dès lors être introduit par une partie, désignée dans les décisions, à qui la décision aura été notifiée.

L'appel pourra également être introduit par toute personne qui a fait valoir ses moyens devant le Conseil de la concurrence. Celle-ci pourrait en effet justifier d'un intérêt, même si le Conseil n'a pas reconnu cet intérêt. Il convient à cette partie de pouvoir interjeter appel contre la décision du Conseil qui ne lui reconnaît pas un intérêt à agir.

2º L'amendement n° 1 du Gouvernement prévoit que la requête d'appel contient «le cas échéant» les indications relatives aux parties à qui la décision a dû être notifiée (article 43, § 2, alinéa 1er, 5º, proposé dans l'article 27 de l'amendement n° 1). Il convient de supprimer les mots «le cas échéant». Cette suppression implique que la requête doit, dans tous les cas, contenir les indications relatives aux parties à qui la décision a dû être notifiée.

3º Il convient d'appeler toutes les parties à la cause. L'article 43, § 2, proposé est inspiré de l'article 1053 du Code judiciaire.

4º Il a paru nécessaire de fixer dans la loi certaines modalités du transfert du dossier en cas de recours devant la cour d'appel. L'article 43, § 2bis proposé est inspiré de l'article 723 du Code judiciaire.

5º L'amendement proposé prévoit que la cour statue comme en référé. Ceci permet à la cour d'examiner la question dès l'audience d'introduction ou à une date rapprochée.

Actuellement, la Cour d'appel de Bruxelles exerce un contrôle de pleine juridiction. En pratique, il a cependant été constaté que les recours portés devant la cour d'appel ont principalement donné lieu à des débats sur des questions de droit.

En ce qui concerne les concentrations, l'amendement n° 1 prévoit un recours devant le ministre en cas de refus ou d'autorisation sous conditions par le Conseil de la concurrence. Les recours contre les décisions du ministre ou du Conseil seront portés devant le Conseil d'État. L'amendement n° 1 prévoit que le Conseil d'État contrôle la légalité des décisions. Ceci correspond aux missions habituelles de la section d'administration du Conseil d'État.

En ce qui concerne les pratiques restrictives de concurrence, l'amendement prévoit un recours devant la Cour d'appel de Bruxelles, comme c'est le cas actuellement.

Il paraît opportun de préciser dans la loi que la cour d'appel exerce un contrôle de pleine juridiction. Les décisions relatives aux pratiques restrictives de concurrence ne constituent pas une autorisation administrative préalable, contrairement aux décisions relatives aux concentrations. Il paraît ainsi justifié de maintenir un recours de pleine juridiction, pour permettre aux parties de faire valoir leurs arguments en droit et en fait devant une juridiction d'appel.

Dans cette mesure, il semble également nécessaire de préciser que les relations entre la Cour d'appel de Bruxelles et le corps de rapporteurs sont régies par les règles de procédure prévues devant le Conseil de la concurrence, en matière de pratiques restrictives de concurrence.

6º L'article 42, § 5, proposé prévoit que la procédure prévue par le Code judiciaire est applicable à la procédure devant la cour

door de wet van 5 augustus 1991 bepaalde procedure bij het hof van beroep, behoudens andersluidende bepaling. De voorgestelde § 5 preciseert dat het beschikkingsbeginsel, waarin artikel 1138, 2e, van het Gerechtelijk Wetboek voorziet, niet van toepassing is op de door de wet van 5 augustus 1991 bepaalde procedure. Het beschikkingsbeginsel impliqueert dat het hof door de argumenten en door het onderwerp van de vordering van de partijen gebonden is. Door af te wijken van het beschikkingsbeginsel, zal het hof andere maatregelen kunnen nemen dan die welke door de partijen voorgesteld zijn. Dit volgt uit de aard van de dossiers inzake mededinging: het gaat niet om een geschil tussen particulieren. De beslisng moet rekening houden met de markt in het algemeen, vanuit het standpunt van het mededingingsrecht. De afwijking van het beschikkingsbeginsel bevestigt de door de rechtsleer gegeven interpretatie. Deze afwijking verhindert niet dat de beginselen die aan de rechten van de verdediging verbonden zijn, nageleefd moeten worden.

Nr. 102 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 33bis (nieuw)

Een artikel 33bis (nieuw) invoegen, luidende:

«Art. 33bis. — In dezelfde wet wordt een artikel 54bis (nieuw) ingevoegd, luidende:

«Art. 54bis. — De wet van 15 juni 1935 betreffende het gebruik der talen is van toepassing op de in deze wet bepaalde procedures.»

Verantwoording

Het leek opportuun te verduidelijken dat de wet op het gebruik der talen van toepassing is op de procedures die bepaald zijn in de wet op de bescherming van de economische mededinging, meer bepaald voor de Raad voor de Mededinging.

*De vice-eerste minister en minister van Economie
en Telecommunicatie,*

Elio DI RUPO.

Nr. 103 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 4

Een § 1bis (nieuw) invoegen, luidend als volgt:

«§ 1bis. In artikel 12, § 4, van dezelfde wet worden de woorden «de Raad voor de Mededinging» vervangen door de woorden «de Koning.»

Verantwoording

De beslissingsbevoegdheid inzake concentraties ligt in het nieuwe voorstel bij de Koning.

d'appel prévue par la loi du 5 août 1991, sauf disposition contraire. Le § 5 proposé précise que le principe dispositif, prévu à l'article 1138, 2e, du Code judiciaire n'est pas applicable à la procédure prévue par la loi du 5 août 1991. Le principe dispositif implique que la cour est liée par les arguments et par l'objet de la demande des parties. En dérogeant au principe dispositif, la cour pourra décider des mesures différentes de celles proposées par les parties. Ceci résulte de la nature des dossiers en matière de concurrence : il ne s'agit pas d'un litige entre particuliers. La décision doit tenir compte du marché en général, sous l'angle du droit de la concurrence. La dérogation au principe dispositif confirme l'interprétation donnée par la doctrine. Cette dérogation n'empêche pas que les principes liés aux droits de la défense doivent être respectés.

Nº 102 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 33bis (nouveau)

Insérer un article 33bis, rédigé comme suit :

«Art. 33bis. — Il est inséré dans la même loi un article 54bis (nouveau), rédigé comme suit :

«Art. 54bis. — La loi du 15 juin 1935 sur l'emploi des langues est applicable aux procédures prévues dans la présente loi.»

Justification

Il a paru opportun de préciser que la loi sur l'emploi des langues s'applique aux procédures prévues par la loi sur la protection de la concurrence économique, notamment devant le Conseil de la concurrence.

*Le vice-premier ministre et ministre de l'Économie
et des Télécommunications,*

Nº 103 DE M.D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 4

Insérer un § 1erbis(nouveau), rédigé comme suit :

«§ 1erbis. À l'article 12, § 4, de la même loi, remplacer les mots «Conseil de la concurrence» par le mot «Roi.»

Justification

La proposition attribue au Roi le pouvoir de décision en matière de concentrations.

Nr. 104 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 4

Paragraaf 2 van dit artikel aanvullen als volgt:

In dezelfde § 5 worden de woorden «de Raad voor de Mededinging» vervangen door de woorden «*de Koning, op gemotiveerd advies van de Raad voor de Mededinging, waarbij een voorstel van beslissing wordt geformuleerd» en wordt een laatste zin toegevoegd, luidende:* «*De procedures bepaald in artikel 33 van deze wet zijn toepasselijk op het bepaalde in deze § 5.*»

Nr. 105 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 27

A. Het eerste en het tweede lid van het voorgestelde artikel 43, § 1, vervangen als volgt:

«§ 1. Tegen de beslissingen van de Raad voor de Mededinging en die van de verslaggevers kan hoger beroep worden ingesteld bij het hof van beroep te Brussel. Instellen van hoger beroep tegen adviezen van de Raad voor de Mededinging is steeds uitgesloten.

Tegen de beslissingen van de verslaggevers uitgesproken met toepassing van artikel 23, § 2.3, en die van de voorzitter van de Raad voor de Mededinging, uitgesproken met toepassing van de artikelen 35 en 40 kan eveneens hoger beroep, zoals bedoeld in het eerste lid, worden ingesteld, met uitzondering van de beslissingen betreffende de procedure inzake concentraties.»

B. In het derde lid van het voorgestelde artikel 43, § 1, de woorden «Hoger beroep kan» vervangen door de woorden «In een dossier inzake restrictive praktijken kan hoger beroep».

Verantwoording

De concentratiedossiers worden behandeld in artikel 28 van het regeringsamendement.

Jacques D'HOOGHE.

Nr. 106 VAN DE HEER COENE

(Subamendement op amendement nr. 33)

Art. 16

In de voorgestelde bepaling het woord «verslaggever» vervangen door het woord «Raad».

Nº 104 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 4

Compléter le paragraphe 2 de cet article comme suit:

Au même § 5, les mots «le Conseil de la concurrence» sont remplacés par les mots «*le Roi, sur avis motivé du Conseil de la concurrence, formulant une proposition de décision,*» et une dernière phrase est ajoutée, qui est rédigée comme suit: «*Les procédures prévues à l'article 33 de la présente loi sont applicables au présent § 5.*»

Nr. 105 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 27

A. Remplacer l'article 43, § 1er, premier et deuxième alinéas, proposés par les dispositions suivantes:

«§ 1er. Les décisions du Conseil de la concurrence et les décisions des rapporteurs peuvent faire l'objet d'un recours devant la Cour d'appel de Bruxelles. Les avis du Conseil de la concurrence ne sont susceptibles d'aucun recours.

Les décisions prises par les rapporteurs en application de l'article 23, § 2.3, et celles prises par le président du Conseil de la concurrence en application des articles 35 et 40, peuvent également faire l'objet d'un recours au sens du premier alinéa, à l'exception des décisions relatives à la procédure en matière de concentrations.»

B. Autroisième alinéa de l'article 43, § 1er, proposé, remplacer les mots «le recours peut» par les mots «*Dans le cas d'un dossier relatif à des pratiques restrictives, le recours peut.*»

Justification

Les dossiers de concentration sont traités à l'article 28 de l'amendement du Gouvernement.

Nº 106 DE M. COENE

(Sous-amendement au sous-amendement n° 33)

Art. 16

Dans la disposition proposée, remplacer le mot «rapporteur» par le mot «conseil».

Verantwoording

Er dient te worden gecompliceerd dat de opmerkingen worden ingediend bij de Raad in plaats van bij de verslaggever.

Luc COENE.

Nr. 107 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 17

In het voorgestelde artikel 28, § 1, het tweede lid vervangen als volgt:

«*De dienst of, in het geval bedoeld in artikel 24, § 3, de verslaggever, legt, na afloop van het onderzoek, aan de Raad ter advies een verslag voor, dat het voorstel tot regeling bij koninklijk besluit bevat.*»

Verantwoording

Artikel 17 van het amendement nr. 1 bepaalt dat de Dienst voor de Mededinging een verslag bezorgt aan de Raad voor de Mededinging. Dit verslag bevat een voorstel tot regeling bij besluit van vrijstelling per categorie. De Raad bezorgt een advies aan de minister, die het besluit voorlegt aan de Koning. Als het besluit afwijkt van het advies van de Raad, wordt over het besluit in de Ministerraad overleg gepleegd.

In dat geval wordt het verslag ingediend door de Dienst en niet door het korps van verslaggevers. Het verslag wordt in feite opgesteld buiten een procedure betreffende een particuliere zaak.

Amendement nr. 60 bepaalt dat de verslaggever eveneens een regeling bij koninklijk besluit kan voorstellen, ter gelegenheid van een particuliere zaak.

Artikel 28 in ontwerp, van de wet van 1991 wordt bijgevolg aangevuld in functie van amendement nr. 60.

*De vice-eerste minister en minister van Economie
en Telecommunicatie,*

Elio DI RUPO.

Nr. 108 VAN DE HEER HATRY

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 16

In het derde lid van het voorgestelde artikel 27, § 1, de woorden «verwijderd de voorzitter van de Raad het stuk niet uit het dossier» vervangen door de woorden «kan de voorzitter van de Raad beslissen het stuk niet uit het dossier te verwijderen».

Verantwoording

In overeenstemming met het vorige lid moet de voorgestelde bepaling een keuzemogelijkheid bevatten.

Justification

Il convient de préciser qu'il y a lieu d'adresser les observations au conseil et non au rapporteur.

Nº 107 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 17

À l'article 28, § 1er, proposé, remplacer l'alinéa 2 par ce qui suit :

«*Le Service ou, dans le cas visé à l'article 24, § 3, le rapporteur, soumet au conseil pour avis, au terme de l'instruction, un rapport contenant la proposition de règlement par arrêté royal.*»

Justification

L'article 17 de l'amendement n° 1 prévoit que le Service de la concurrence remet un rapport au Conseil de la concurrence. Ce rapport contient une proposition de règlement par arrêté d'exemption par catégories. Le conseil remet un avis au ministre, qui propose l'arrêté au Roi. Lorsque l'arrêté s'écarte de l'avis du conseil, l'arrêté est délibéré en Conseil des ministres.

Dans ce cas, le rapport est déposé par le Service, et non par le corps de rapporteurs. Ce rapport est en effet réalisé en dehors d'une procédure relative à une affaire particulière.

L'amendement n° 60 prévoit que le rapporteur peut également proposer un règlement par arrêté royal, à l'occasion d'une affaire particulière.

L'article 28 en projet de la loi de 1991 est dès lors complété en fonction de l'amendement n° 60.

*Le vice-premier ministre et ministre de l'Économie
et de Télécommunications,*

Art. 16

Nº 108 DE M. HATRY

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Justification

Par cohérence avec le paragraphe précédent, il y a lieu d'apporter un caractère putatif au dispositif proposé.

Paul HATRY.

Nr. 109 VAN DE HEER VAN GOETHEM

(Subamendement op het subamendement nr. 100)

Art. 26

In het voorgestelde artikel 42 de volgende wijzigingen aanbrengen:

A. In § 2 een derde lid toevoegen, luidend als volgt:

«*Tegen de beslissing van de rechter om een prejudiciële vraag te stellen of een dergelijke vraag niet te stellen kan geen enkel rechtsmiddel worden aangewend.*»

B. Een § 2bis(nieuw), invoegen luidend als volgt:

«*§ 2bis. De griffier van het hof van beroep te Brussel stelt de partijen onverwijld in kennis van de prejudiciële vraag en nodigt hen uit om binnen een maand schriftelijk hun opmerkingen over te zenden.*»

Verantwoording

Beide voorgestelde toevoegingen beantwoorden aan bezorgdheid die door de raadsheren Velu en Maffei hebben geuit.

A. De rechter is er niet in alle gevallen toe gehouden een prejudiciële vraag te stellen. Het is wenselijk dat de beslissing om al dan niet een prejudiciële vraag te stellen niet het voorwerp zou uitmaken van betwistingen of procedureslagen. Daarom wordt voorgesteld dat tegen die beslissing geen enkel rechtsmiddel kan worden aangewend. Een gelijkaardige bepaling geldt overigens met betrekking tot prejudiciële vragen gericht tot het Arbitragehof (art. 29, § 1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof).

B. Er dient ook meer duidelijkheid te worden gebracht inzake het verloop van de procedure. Wanneer een rechter een prejudiciële vraag aan het hof van beroep te Brussel stelt, zal de griffier van het hof de partijen hiervan in kennis stellen. Hierbij zal hij hen tevens uitnodigen om hun opmerkingen binnen een maand schriftelijk over te zenden. Er wordt dus geen contradictoir debat gevoerd.

Geert VAN GOETHEM.

Nr. 110 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 24quater (nieuw)

Een artikel 24quater(nieuw) invoegen, luidende:

«*Art. 24quater. — Artikel 40 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:*

«*Art. 40. — De voorzitter van de Raad kan de in artikel 36, § 1, bedoelde dwangsom opleggen ten einde de voorlopige maatregelen die hij overeenkom-*

Nº 109 DE M. VAN GOETHEM

(Sous-amendement au sous-amendement n° 100)

Art. 26

À l'article 42 proposé, apporter les modifications suivantes:

A. Au § 2, ajouter un troisième alinéa rédigé comme suit:

«*La décision du juge de poser ou de ne pas poser une question préjudiciale n'est susceptible d'aucun recours.*»

B. Insérer un § 2bis(nouveau) rédigé comme suit:

«*§ 2bis. Le greffier près la Cour d'appel de Bruxelles porte sans délai la question préjudiciale à la connaissance des parties et il les invite à formuler leurs observations écrites dans le mois.*»

Justification

Les deux ajouts proposés répondent aux préoccupations exprimées par les conseillers Velu et Maffei.

A. Le juge n'est pas tenu de poser une question préjudiciale dans tous les cas. Il est souhaitable que la décision de poser ou de ne pas poser une question préjudiciale ne soulève aucune contestation et n'engendre aucune bataille de procédure. Voilà pourquoi l'amendement propose que cette décision ne puisse faire l'objet d'aucun recours. Une disposition similaire vaut d'ailleurs pour ce qui est des questions préjudicielles adressées à la Cour d'arbitrage (art. 29, § 1er, de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage).

B. Il convient également de préciser la manière dont se déroule la procédure. Lorsqu'un juge posera une question préjudiciale à la Cour d'appel de Bruxelles, le greffier de la cour en avisera les parties et il les invitera à transmettre leurs observations écrites dans le mois. Il n'y aura donc pas de débat contradictoire.

Nº 110 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 24quater (nouveau)

Insérer un article 24quater (nouveau), rédigé comme suit:

«*Art. 24quater. — L'article 40 de la même loi est remplacé par le texte suivant:*

«*Art. 40. — Le président du conseil peut infliger l'astreinte visée à l'article 36, § 1er, en vue d'assurer le respect des mesures provisoires qu'il a prises confor-*

stig artikel 35 heeft genomen, te doen naleven. Dezelfde bevoegdheid komt toe aan de beslagrechter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel om de maatregelen die hij genomen heeft overeenkomstig artikel 23, § 2, te doen naleven. »

Verantwoording

De bevoegdheden moeten afgestemd worden op wat in amendement nr. 82 is bepaald.

Nr. 111 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 25

In het eerste lid van § 2 van het voorgestelde artikel 41 de woorden «de concentratie of» schrappen.

Verantwoording

De Raad voor de Mededinging en zijn voorzitter zijn niet langer bevoegd voor het nemen van beslissingen inzake concentraties.

Nr. 112 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 25

Het tweede lid van § 2 van het voorgestelde artikel 41 vervangen als volgt:

«De beslissingen van de beslagrechter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel bedoeld in afdeeling 7 van dit hoofdstuk, worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad en door de verslaggever ter kennis gebracht van de ondernemingen waarvan de concentratie of de activiteiten het voorwerp hebben uitgemaakt van het onderzoek, alsook, in voorkomend geval, van de klager. »

Verantwoording

Zoals in de filosofie van de bestaande wet worden alle beslissingen inzake geldboeten en dwangsmommen gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad*.

Nr. 113 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 25

Na het tweede lid van § 2 van het voorgestelde artikel 41 een nieuw lid toevoegen, luidende als volgt:

«De beslissingen van de minister en van de Ministerraad en de arresten van de eerste voorzitter van het

mément à l'article 35. Le juge des saisies du tribunal de première instance peut faire de même en vue d'assurer l'application des mesures qu'il a prises conformément à l'article 23, § 2. »

Justification

Les compétences doivent être mises en conformité avec le contenu de l'amendement n° 82.

Nº 111 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 25

Au premier alinéa du § 2 de l'article 41 proposé de la même loi, supprimer les mots «la concentration ou».

Justification

Le Conseil de la concurrence et son président ne sont plus compétents pour prendre des décisions en matière de concentration.

Nº 112 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 25

Remplacer le deuxième alinéa du § 2 de l'article 41 proposé de la même loi, par le texte suivant :

«Les décisions du juge des saisies du tribunal de première instance de Bruxelles qui sont visées à la section 7 du présent chapitre sont publiées au Moniteur belge et notifiées, par le rapporteur, aux entreprises dont la concentration ou les activités ont fait l'objet de l'instruction et, le cas échéant, au plaignant. »

Justification

Conformément à la philosophie de la loi en vigueur, toutes les décisions relatives à des amendes ou des astreintes sont publiées au *Moniteur belge*.

Nº 113 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 25

Insérer, après le deuxième alinéa de l'article 41, § 2, de la même loi, un nouvel alinéa qui est rédigé comme suit :

«Les décisions du ministre et du Conseil des ministres, et les arrêts du premier président de la Cour

hof van beroep te Brussel, bedoeld in de artikelen 33, § 2, en 34, § 4, van deze wet, met inbegrip van de beslissingen en arresten bedoeld in de afdelingen 5ter en 7 van dit hoofdstuk, alsook de berichten waardoor bij ontstentenis van beslissing de concentratie toelaatbaar wordt geacht, worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad en ter kennis gebracht van de partijen die aan de concentratie hebben deelgenomen. »

beschouwd, die waarbij bepaald wordt dat een concentratie binnen het toepassingsgebied van deze wet valt en die waarbij beslist wordt de procedure bepaald in artikel 34 in te stellen.»

Verantwoording

De twee laatste gevallen zijn geen eindpunt in de beslissingsprocedure inzake concentratie bij de minister, desgevallend Ministerraad. Beroep bij de Raad van State is in die gevallen uitgesloten.

Nr. 116 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 26

In de laatste zin van het vierde lid van het voorgestelde artikel 42, § 1, na de woorden «de minister», de woorden «of, in voorkomend geval, de Ministerraad» toevoegen.

Nr. 117 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 28

De eerste paragraaf van het voorgestelde artikel 43bis vervangen als volgt :

«§ 1. Voor zover de beslissingen definitief zijn, zoals omschreven in artikel 41, § 2, achtste lid, kan bij de Raad van State hoger beroep worden ingesteld tegen de beslissingen van de minister of, in voorkomend geval, de Ministerraad, genomen ter uitvoering van hetzij het artikel 33, § 2, a), hetzij het artikel 34, § 4, al dan niet bij ontstentenis van een beslissing, tegen de definitieve beslissingen bedoeld in de afdelingen 5ter en 7, alsook tegen de arresten van de eerste voorzitter van het hof van beroep te Brussel, gewezen met toepassing van artikel 36, § 3, en 38 van deze wet.

Hoger beroep bij de Raad van State is evenzeer mogelijk in geval aan de beslissingen genomen ter uitvoering van de artikelen 33, § 2, a), en 34, § 4, voorwaarden en verplichtingen zijn gekoppeld.

Hoger beroep kan worden ingesteld door de ondernemingen waarvan de concentratie is onderzocht, alsook door alle personen, met uitzondering van de minister en de Ministerraad, die voor de Raad voor de Mededinging of voor de minister of zijn vertegenwoordiger zijn verschenen.

Het beroep wordt ingediend bij de griffie van de Raad van State door middel van een verzoekschrift binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving of de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad bedoeld in artikel 41, § 2, derde lid.»

une concentration relève du champ d'application de la présente loi et celles qui prévoient d'engager la procédure prévue à l'article 34.»

Justification

Dans les deux derniers cas, les décisions ne constituent pas le point final de la procédure décisionnelle en matière de concentration (le ministre ou, le cas échéant, le Conseil des ministres). Un recours devant le Conseil d'État est donc exclu dans ces cas.

Nº 116 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 26

À la dernière phrase du quatrième alinéa de l'article 42, § 1er, proposé, de la même loi, insérer, après les mots «le ministre», les mots «, ou, le cas échéant, le Conseil des ministres».

Nº 117 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 28

Remplacer le premier paragraphe de l'article 43bis proposé par les dispositions suivantes :

«§ 1er. Pour autant qu'elles soient définitives, comme le prévoit l'article 41, § 2, huitième alinéa, les décisions du ministre ou, le cas échéant, du Conseil des ministres, prises en application soit de l'article 33, § 2, a), soit de l'article 34, § 4, à défaut ou non d'une décision, les décisions définitives visées aux sections 5ter et 7, ainsi que les arrêts du premier président de la Cour d'appel de Bruxelles, rendus en application des articles 36, § 3, et 38 de la présente loi, peuvent faire l'objet d'un recours auprès du Conseil d'État.

Un recours auprès du Conseil d'État est également possible lorsque les décisions prises en application des articles 33, § 2, a), et 34, § 4, ont été assorties de conditions ou charges.

Le recours peut être introduit par les entreprises dont la concentration a fait l'objet de l'instruction, ainsi que par toute personne, à l'exception du ministre et du Conseil des ministres, qui ont comparu devant le Conseil de la concurrence ou devant le ministre ou son représentant.

Le recours est déposé au greffe du Conseil d'État par requête dans un délai de 30 jours à partir de la notification ou de la publication au Moniteur belge, visées à l'article 41, § 2, troisième alinéa.»

Nr. 118 VAN DE HEER D'HOOGHE

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 28

Het vijfde lid van het voorgestelde artikel 43bis, § 3, aanvullen als volgt: «en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad».

Jacques D'HOOGHE.

Nr. 119 VAN DE HEER HATRY

(Subamendement op subamendement nr. 20)

Art. 21

De woorden «twee maanden» vervangen door de woorden «vijfenveertig dagen».

Verantwoording

Amendement nr. 20 brengt de termijn voor een eerste fase van het onderzoek van de concentraties op maximum twee maanden. Dat is wat overdreven. Het is immers belangrijk dat de ondernemingen snel uitsluitsel krijgen over het lot van hun concentratieplan.

Daarom beoogt dit amendement de termijn te beperken tot 45 dagen.

Nº 118 DE M. D'HOOGHE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 28

Ajouter, *in fine* du cinquième alinéa de l'article 43bis, § 3, proposé, les mots «et de sa publication au Moniteur belge».

Nº 119 DE M. HATRY

(Sous-amendement au sous-amendement n° 20)

Art. 21

Remplacer les mots «deux mois» par les mots «quarante-cinq jours».

Justification

L'amendement n° 20 porte le délai pour une première phase d'examen des concentrations à deux mois maximum. Ce délai paraît quelque peu excessif. En effet, il est important que les entreprises puissent être rapidement fixées sur le sort de leur projet de concentration.

L'amendement n° 119 propose par conséquent de limiter ce délai à 45 jours.

Paul HATRY.

Nr. 120 VAN DE REGERING

(Subamendement op subamendement nr. 78 op subamendement nr. 17)

Art. 5

In het voorgestelde vierde lid de woorden «kennis van de Franse taal en van de Nederlandse taal» vervangen door de woorden «kennis van de Franse taal of van de Nederlandse taal».

Verantwoording

Het past niet de perfecte tweetaligheid te eisen (in de zin van het statuut van het openbaar ambt) als voorwaarde tot benoeming van de verslaggevers. In de praktijk zal de minstens passieve kennis van één van beide talen vereist kunnen zijn. Voor elke zaak wordt een taal van de procedure voor de Raad bepaald. De verslaggevers zullen bijgevolg de zaken in hun taal behandelen, terwijl zij over een passieve kennis van de andere taal beschikken.

Nº 120 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement au sous-amendement n° 78 au sous-amendement n° 17)

Art. 5

Au quatrième alinéa proposé, remplacer les mots «connaissance de la langue française et de la langue néerlandaise» par les mots «connaissance de la langue française ou de la langue néerlandaise».

Justification

Il ne convient pas d'exiger le bilinguisme parfait (au sens du statut de la fonction publique) comme condition de nomination des rapporteurs. En pratique, la connaissance au moins passive d'une des deux langues pourra être exigée. Pour chaque affaire, une langue de la procédure devant le conseil est déterminée. Les rapporteurs traiteront donc les affaires dans leur langue, tout en ayant une connaissance passive de l'autre langue.

Nr. 121 VAN DE REGERING

(Subamendement op subamendement nr. 87)

Art. 21

A. De volgende wijzigingen aanbrengen in punt A :

1º In het voorgestelde artikel 33, § 1, eerste lid, de woorden «aan de minister een voorstel tot beslissing formuleren, waarin staat» vervangen door het woord «vaststellen».

2º In het voorgestelde artikel 33, § 1, het tweedelid schrappen.

B. De volgende wijzigingen aanbrengen in punt B :

1º In het voorgestelde artikel 33, § 2, punt 1, eerste lid, de woorden «voorstellen dat» schrappen.

2º In het voorgestelde artikel 33, § 2, punt 1, a), vervangen als volgt:

«a) hetzij voorstellen dat de concentratie toelaatbaar wordt verklaard. De aanmeldende partijen kunnen, tot op het ogenblik dat de minister of, naar gelang het geval, de Ministerraad, zijn beslissing heeft genomen, de voorwaarden van de concentratie wijzigen. In dat geval slaat de beslissing van toelaatbaarheid op de aldus gewijzigde concentratie. Wanneer de betrokken ondernemingen samen minder dan 25% van de betrokken markt controleren, wordt de concentratie toelaatbaar verklaard;»

3º In het voorgestelde artikel 33, § 2, punt 1, b), vervangen als volgt:

«b) hetzij vaststellen dat er ernstige twijfels bestaan omtrent de toelaatbaarheid van de concentratie en beslissen de procedure voorzien in artikel 34 in te zetten.»

4º In het voorgestelde artikel 33, § 2, punt 1, c), vervangen als volgt:

«De beslissing over de aanmelding van concentratie wordt genomen door de minister zo zij het beslissingsvoorstel volgt dat vervat is in het advies van de Raad voor de Mededinging. De beslissing wordt genomen door de Ministerraad zo zij afwijkt van het beslissingsvoorstel dat vervat is in het advies van de Raad voor de Mededinging.»

5º Het laatste lid van het voorgestelde artikel 33, § 2, punt 1, vervangen als volgt:

«Elke persoon kan zijn schriftelijke opmerkingen bij de minister of zijn vertegenwoordiger indienen. De bepalingen van §§ 2 en 3 van artikel 32quater, met uit-

Nº 121 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement au sous-amendement n° 87)

Art. 21

A. Apporter les modifications suivantes au point A :

1º À l'article 33, § 1er, proposé, remplacer les mots «formuler, à l'attention du ministre, une proposition de décision constatant:» par le mot «constater».

2º À l'article 33, § 1er, proposé, supprimer l'alinéa 2.

B. Apporter les modifications suivantes au point B :

1º À l'article 33, § 2, point 1, alinéa 1er, proposé supprimer les mots «proposer que».

2º À l'article 33, § 2, point 1, proposé, remplacer le a) par la disposition suivante :

«a) soit proposer que la concentration soit déclarée admissible. Les parties notifiantes peuvent, jusqu'au moment où le ministre ou, selon les cas, le Conseil des ministres, a pris sa décision, modifier les conditions de la concentration. Dans ce cas, la décision d'admissibilité porte sur la concentration ainsi modifiée. Lorsque les entreprises concernées contrôlent ensemble moins de 25% du marché concerné, la concentration est déclarée admissible;»

3º À l'article 33, § 2, point 1, proposé, remplacer le b) par la disposition suivante :

«b) soit constater qu'il y a des doutes sérieux à propos de l'admissibilité de la concentration et décider d'engager la procédure prévue à l'article 34.»

4º À l'article 33, § 2, point 1, proposé, remplacer le c) par la disposition suivante :

«La décision sur la notification de concentration est prise par le ministre si elle suit la proposition de décision contenue dans l'avis du Conseil de la concurrence. La décision est prise par le Conseil des ministres si elle s'écarte de la proposition de décision contenue dans l'avis du conseil de la concurrence.»

5º Remplacer le dernier alinéa de l'article 33, § 2, point 1, proposé par ce qui suit :

«Toute personne peut déposer ses observations écrites auprès du ministre ou de son représentant. Les dispositions des §§ 2 et 3 de l'article 32quater, à

zondering van lid 2 van § 2, zijn van toepassing op de beslissingsprocedure inzake concentraties. »

Verantwoording

Amendement nr. 87 voorziet dat in elk stadium van de procedure voor de Raad voor de Mededinging, al de beslissingen moeten getroffen worden door de minister of door de Ministerraad (meer bepaald de beslissing betreffende het toepassingsgebied, de beslissing een tweede fase in te zetten, enz.).

Het past het amendement aan te passen om aan de Raad voor de Mededinging de bevoegdheid te laten om te beslissen over de verschillende etappen van de procedure, die de uitspraak van een advies voorafgaan. Het is slechts wanneer dit advies geleverd is, dat de minister of de Ministerraad zijn uitspraak moet doen. Men moet vermijden dat deze bij elke etappe van de adviesprocedure moet tussenkommen, wat het gevaar oplevert de procedure te vertragen.

Nr. 122 VAN DE REGERING

(Subamendement op subamendement nr. 88)

Art. 21

Het voorgestelde punt 3 van artikel 33, § 2, vervangen als volgt:

« § 2.3. De concentratie wordt geacht het voorwerp uit te maken van een gunstig advies wanneer de Raad voor de Mededinging zijn advies niet heeft uitgebracht binnen de termijn van twee maanden. De minister of de Ministerraad neemt de beslissing binnen de 15 dagen die volgen op het advies van de Raad voor de Mededinging of, bij ontstentenis van advies, binnen de 15 dagen die volgen op het vervallen van de termijn van twee maanden. Bij ontstentenis van beslissing na het vervallen van de termijn van 15 dagen, wordt de concentratie toelaatbaar geacht. »

Verantwoording

Het past de verwijzing naar artikel 5 van het Gerechtelijk Wetboek te schrappen. Dit artikel beoogt de rechtsweigering door een magistraat (dit wil zeggen, het onvermogen van de rechterlijke magistraat om een beslissing te nemen) en is niet van toepassing op de Raad voor de Mededinging, die een administratief rechtscollege is dat slechts een advies inzake concentraties uitbrengt.

Amendement nr. 88 voorziet dat, bij ontstentenis van advies, de concentratie toegelaten wordt geacht. In werkelijkheid pas het te voorzien dat, bij ontstentenis van advies, het advies gunstig wordt geacht. Dit laat de minister of de Ministerraad toe een beslissing te nemen die desgevallend zou afwijken van het advies gunstig te zijn. Deze verduidelijking komt overeen met het amendement dat beoogt aan de minister of aan de Ministerraad de beslissingsbevoegdheid inzake concentraties over te dragen.

Overigens, bij ontstentenis van beslissing (en niet van koninklijk besluit) binnen de 15 dagen, wordt de beslissing geacht een beslissing van toelaatbaarheid te zijn.

l'exception de l'alinéa 2 du § 2, sont applicables à la procédure de décision en matière de concentrations. »

Justification

L'amendement 87 prévoit qu'à chaque stade de la procédure devant le conseil de la concurrence, toutes les décisions doivent être prises par le ministre ou le Conseil des ministres (notamment la décision concernant le champ d'application, la décision d'engager une seconde phase, etc.).

Il convient d'adapter l'amendement pour laisser au Conseil de la concurrence la compétence de décider les différentes étapes de la procédure, qui précèdent le prononcé d'un avis. Ce n'est que lorsque l'avis est délivré, que le ministre ou le Conseil des ministres doit statuer. Il faut éviter que celui-ci ne doive intervenir à chaque étape de la procédure d'avis, ce qui risque de retarder la procédure.

Nº 122 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement au sous-amendement n° 88)

Art. 21

Remplacer le point 3 de l'article 33, § 2, proposé, par la disposition suivante :

« § 2.3. La concentration est réputée faire l'objet d'un avis favorable lorsque le Conseil de la concurrence n'a pas rendu son avis dans le délai de deux mois. Le ministre ou le Conseil des ministres prend la décision dans les quinze jours qui suivent l'avis du Conseil de la concurrence, ou, en l'absence d'avis, dans les quinze jours qui suivent l'expiration du délai de deux mois. En l'absence de décision à l'expiration du délai de quinze jours, la concentration est réputée admissible. »

Justification

Il convient de supprimer la référence à l'article 5 du Code judiciaire. Cet article vise le déni de justice par un magistrat (c'est-à-dire la carence du magistrat judiciaire de prendre une décision) et ne s'applique pas au Conseil de la concurrence, juridiction administrative qui ne rend qu'un avis, en matière de concentrations.

L'amendement n° 88 prévoit qu'en l'absence d'avis, la concentration est réputée admise. En réalité, il convient de prévoir qu'en l'absence d'avis, l'avis est réputé favorable. Ceci permet au ministre ou au Conseil des ministres de prendre une décision qui s'écarte, le cas échéant, de l'avis réputé être favorable. Cette précision correspond à l'amendement qui vise à transférer au ministre ou au Conseil des ministres la compétence de décision en matière de concentrations.

Par ailleurs, en l'absence de décision (et non pas d'arrêté royal) dans les quinze jours, la décision est réputée être une décision d'admissibilité.

Nr. 123 VAN DE REGERING

(Subamendement op subamendement nr. 89)

Art. 22

A. Het voorgestelde eerste lid van artikel 34, § 1, vervangen als volgt:

«Indien, overeenkomstig artikel 33, § 2.1, b), de Raad voor de Mededinging beslist de procedure in te zetten, dient de verslaggever een bijkomend verslag in bij de Raad voor de Mededinging.»

B. Het voorgestelde vierde lid van artikel 34, § 1, vervangen als volgt:

«De concentratie wordt geacht het voorwerp uit te maken van een gunstig advies wanneer de Raad voor de Mededinging zijn advies niet heeft uitgebracht binnen de termijn van twee maanden.»

Verantwoording

A. Het is niet aan de Koning (of aan de minister) om de termijn voor het indienen van het bijkomend verslag te bepalen. De verslaggever (en niet de Koning of de minister) leidt inderdaad het onderzoek.

B. Het past de verwijzing naar artikel 5 van het Gerechtelijk Wetboek te schrappen. Dit artikel beoogt de rechtsweigering door een magistraat (dit wil zeggen, het onvermogen van de rechterlijke magistraat om een beslissing te nemen) en is niet van toepassing op de Raad voor de Mededinging, die een administratief rechtscollege is dat slechts een advies inzake concentraties uitbrengt.

Amendement nr. 89 voorziet dat, bij ontstentenis van advies, de concentratie toegelaten wordt geacht. In werkelijkheid past het te voorzien dat, bij ontstentenis van advies, het advies gunstig wordt geacht. Dit laat de minister of de Ministerraad toe een beslissing te nemen die desgevallend zou afwijken van het advies gunstig te zijn. Deze verduidelijking komt overeen met het amendement dat beoogt aan de minister of aan de Ministerraad de beslissingsbevoegdheid inzake concentraties over te dragen.

Nr. 124 VAN DE REGERING

(Subamendement op subamendement nr. 94)

Art. 24*quinquies* (nieuw)**Aan het voorgestelde artikel 40bis (nieuw) de volgende wijzigingen aanbrengen :**

A. In § 2 de woorden «beslagrechter van de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel» vervangen door de woorden «Raad voor de Mededinging».

B. In § 3 de woorden «de minister of van de Ministerraad of tegen een arrest van de eerste voorzitter van het hof van beroep te Brussel» vervangen door de woorden «de Raad voor de Mededinging».

Verantwoording

A. Het is niet aan de beslagrechter om boeten of dwangsommen op te leggen in geval van obstructie van het onderzoek. Dit zou

Nº 123 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement au sous-amendement n° 89)

Art. 22

A. Remplacer l'alinéa 1er de l'article 34, § 1er, proposé, par ce qui suit:

«Si, conformément à l'article 33, § 2.1, b), le Conseil de la concurrence décide d'engager la procédure, le rapporteur dépose un rapport complémentaire au Conseil de la concurrence.»

B. Remplacer l'alinéa 4 de l'article 34, § 1er, proposé, par ce qui suit:

«La concentration est réputée faire l'objet d'un avis favorable lorsque le Conseil de la concurrence n'a pas rendu son avis dans le délai de deux mois.»

Justification

A. Ce n'est pas au Roi (ou au ministre) de fixer le délai de dépôt du rapport complémentaire. Le rapporteur (et pas le Roi ou le ministre) dirige en effet l'instruction.

B. Il convient de supprimer la référence à l'article 5 du Code judiciaire. Cet article vise le déni de justice par un magistrat (c'est-à-dire la carence du magistrat judiciaire de prendre une décision). Cet article ne s'applique pas au Conseil de la concurrence, juridiction administrative qui ne rend qu'un avis, en matière de concentrations.

L'amendement n° 89 prévoit qu'en l'absence d'avis, la concentration est réputée admise. En réalité, il convient de prévoir qu'en l'absence d'avis, l'avis est réputé favorable. Ceci permet au ministre ou au Conseil des ministres de prendre une décision qui s'écarte, le cas échéant, de l'avis réputé être favorable. Cette précision correspond à l'amendement qui vise à transférer au ministre ou au Conseil des ministres la compétence de décision en matière de concentrations.

Nº 124 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement au sous-amendement n° 94)

Art. 24*quinquies* (nouveau)**À l'article 40bis (nouveau) proposé, apporter les modifications suivantes :**

A. Au § 2, remplacer les mots «d'un juge des saisies du Tribunal de première instance de Bruxelles» par les mots «du Conseil de la concurrence».

B. Au § 3, remplacer les mots «ministre, le Conseil des ministres ou un arrêt du premier président de la Cour d'appel de Bruxelles» par les mots «Conseil de la concurrence».

Justification

A. Il n'appartient pas au juge des saisies d'infliger des amendes ou astreintes en cas d'obstruction de l'instruction. Ceci irait à

indruisen tegen de bezorgdheid om de rechtspraak gelijkvormig te maken. Het verdient de voorkeur dat deze beslissing genomen wordt door de Raad voor de Mededinging.

B. Het is niet aan de minister, de Ministerraad of de eerste voorzitter van het hof van beroep te Brussel om boeten of dwangsommen op te leggen in geval van niet-naleving van een beslissing inzake concentratie. Wat de minister of de Ministerraad betreft, past het te verduidelijken dat enkel een rechtscollege dwangommen mag uitspreken. Het past dat deze beslissing genomen wordt door de Raad voor de Mededinging.

Nr. 125 VAN DE REGERING

(Subamendement op subamendement nr. 103)

Art. 4

De voorgestelde paragraaf 1bis vervangen als volgt:

«§ 1bis. In artikel 12, § 4, van dezelfde wet, worden de woorden «de Raad voor de Mededinging» vervangen door de woorden «de minister of, naar gelang het geval, de Ministerraad». »

Verantwoording

Dit subamendement op amendement nr. 103 voorziet dat de minister of de Ministerraad de beslissing neemt over de onomkeerbare maatregelen getroffen door de ondernemingen inzake concentratie. De bepalingen betreffende de procedure inzake concentratie (artikel 33 in ontwerp van de wet van 5 augustus 1991) verduidelijken dat de beslissing wordt genomen door de Ministerraad wanneer zij afwijkt van het advies van de Raad voor de Mededinging.

Nr. 126 VAN DE REGERING

(Subamendement op subamendement nr. 104)

Art. 4

De woorden «de Koning» vervangen door de woorden «de minister of, naar gelang het geval, de Ministerraad».

Verantwoording

Dit amendement op amendement nr. 104 voorziet dat de beslissing inzake concentratie genomen wordt door de minister of door de Ministerraad. De bepalingen betreffende de procedure inzake concentratie (artikel 33 in ontwerp van de wet van 5 augustus 1991) verduidelijken dat de beslissing wordt genomen door de Ministerraad wanneer zij afwijkt van het advies van de Raad voor de Mededinging.

l'encontre du souci d'uniformiser la jurisprudence. Il vaut mieux que cette décision soit prise par le Conseil de la concurrence.

B. Il n'appartient pas au ministre, au Conseil des ministres ou au premier président de la Cour d'appel de Bruxelles, d'infliger des amendes ou astreintes en cas de non-respect d'une décision en matière de concentration. En ce qui concerne le ministre ou le Conseil des ministres, il convient de préciser que seule une juridiction peut prononcer des astreintes. Il convient que cette décision soit prise par le Conseil de la concurrence.

Nº 125 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement au sous-amendement n° 103)

Art. 4

Remplacer le § 1erbis, proposé, par ce qui suit :

«§ 1erbis. À l'article 12, § 4, de la même loi, les mots «le Conseil de la concurrence» sont remplacés par les mots «le ministre ou, selon les cas, le Conseil des ministres». »

Justification

Ce sous-amendement à l'amendement n° 103 prévoit que la décision relative aux mesures irréversibles prises par les entreprises en matière de concentration, est prise par le ministre ou par le Conseil des ministres. Les dispositions relatives à la procédure en matière de concentration (article 33 en projet de la loi du 5 août 1991) précisent que la décision est prise par le Conseil des ministres lorsqu'elle s'écarte de l'avis du Conseil de la concurrence.

Nº 126 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement au sous-amendement n° 104)

Art. 4

Remplacer les mots «le Roi» par les mots «le ministre ou, selon les cas, le Conseil des ministres».

Justification

Ce sous-amendement à l'amendement n° 104 prévoit que la décision en matière de concentration est prise par le ministre ou par le Conseil des ministres. Les dispositions relatives à la procédure en matière de concentration (art. 33 en projet de la loi du 5 août 1991) précisent que la décision est prise par le Conseil des ministres lorsqu'elle s'écarte de l'avis du Conseil de la concurrence.

Nr. 127 VAN DE REGERING

(Subamendement op subamendement nr. 105)

Art. 27

In punt A de woorden «en die van de verslaggevers» en de woorden «van de verslaggevers» schrappen.

Verantwoording

Punt A van amendement nr. 105 voorziet dat de beslissingen van de voorzitter van de Raad, van de Raad en van de verslaggevers het voorwerp kunnen uitmaken van een beroep bij het hof van beroep (behalve inzake concentraties).

Het is niet opportuun een beroep bij het hof van beroep te voorzien tegen de beslissingen van de verslaggevers om de volgende redenen:

1° de verslaggevers zijn ambtenaren;

2° volgens het gemeen recht kunnen twee soorten beroep worden aangetekend tegen handelingen verricht door ambtenaren:

a) een beroep van gemeen recht bestaat voor de rechbank van eerste aanleg of voor haar voorzitter (in geval van hoogdringendheid), indien de ambtenaar een «feitelijkheid/verzet» pleegt; een feitelijkheid/verzet, gepleegd door een ambtenaar is een onwettige materiële handeling gepleegd ter gelegenheid van de uitvoering van zijn ambt;

b) een beroep voor de Raad van State kan aangetekend worden tegen de beslissingen van de verslaggevers, zoals iedere administratieve handeling (in geval van misbruik, van verduistering of machtsmisbruik);

3° overigens kunnen de Raad voor de Mededinging of het hof van beroep elke onderzoeksmaatregel, die onwettelijk door de verslaggevers werd ingezameld, van de hand wijzen;

4° het voorgestelde amendement zou toelaten een beroep aan te tekenen voor het hof van beroep tegen de onderzoeksmaatregelen, daar waar de zaak nog niet het voorwerp uitgemaakt zou hebben van een beslissing ten gronde door de Raad voor de Mededinging; dit komt er op neer twee gelijktijdige procedures toe te laten (hof van beroep en Raad voor de Mededinging) over dezelfde zaak drukt in tegen de aanbevelingen van het hof van beroep en in zijn uiteenzetting voor de senaatscommissie zoals geformuleerd van Financiën en Economische Zaken.

Nr. 128 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 19

In het derde lid van het voorgestelde artikel 32ter, § 2, de woorden «verwijderd de voorzitter van de Raad het stuk niet uit het dossier» vervangen door de woorden «kan de voorzitter van de Raad beslissen het stuk niet uit het dossier te verwijderen».

Verantwoording

Het amendement nr. 108 preciseert dat de voorzitter van de Raad niet alleen over een beoordelingsbevoegdheid beschikt om

Nº 127 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement au sous-amendement n° 105)

Art. 27

Au point A de l'amendement n° 105, supprimer les mots «et les décisions des rapporteurs» et les mots «par les rapporteurs».

Justification

Le point A de l'amendement n° 105 prévoit que les décisions du président du Conseil, du Conseil et des rapporteurs peuvent faire l'objet d'un recours devant la cour d'appel (sauf en matière de concentrations).

Il n'est pas opportun de prévoir un recours devant la cour d'appel contre les décisions des rapporteurs, pour les motifs suivants :

1° les rapporteurs sont des fonctionnaires;

2° suivant le droit commun, deux types de recours peuvent être formés contre les actes émanant de fonctionnaires :

a) un recours de droit commun existe devant le tribunal de première instance ou devant son président (en cas d'urgence), si le fonctionnaire commet une «voie de fait»; une voie de fait commise par un fonctionnaire est un acte matériel illicite commis à l'occasion de l'exercice de ses fonctions;

b) un recours devant le Conseil d'État peut être porté contre les décisions des rapporteurs, comme tout acte administratif (en cas d'abus, de détournement ou d'excès de pouvoir);

3° par ailleurs, le Conseil de la concurrence ou la cour d'appel peuvent écarter toute mesure d'instruction recueillie illégalement par les rapporteurs;

4° l'amendement proposé permettrait d'introduire un recours devant la cour d'appel contre les mesures d'instruction, alors que l'affaire n'aurait pas encore fait l'objet d'une décision au fond par le Conseil de la concurrence; ceci revient à permettre deux procédures simultanées (cour d'appel et Conseil de la concurrence) à propos d'une même affaire; ceci va à l'encontre des recommandations formulées par la cour d'appel dans son exposé devant la commission des Finances et des Affaires économiques du Sénat.

Nº 128 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 19

Au troisième alinéa de l'article 32ter, § 2, proposé, remplacer les mots «ne retire pas» par les mots «peut ne pas retirer».

Justification

L'amendement n° 108 précise que le président du Conseil a un pouvoir d'appréciation non seulement pour retirer des pièces

vertrouwelijke stukken terug te trekken, maar ook om dit niet te doen. Dit amendement beperkt zich echter tot de procedures inzake restrictieve concurrentiepraktijken.

Voor de samenhang past het deze bepaling uit te breiden tot de procedure betreffende de concentraties.

Nr. 129 VAN DE REGERING

(Subamendement op subamendement nr. 1)

Art. 27

In het vierde lid van het voorgestelde artikel 43, § 3, de woorden «verwijdt het hof van beroep het stuk niet uit het dossier» vervangen door de woorden «kan het hof van beroep beslissen het stuk niet uit het dossier te verwijderen».

Verantwoording

Het amendement nr. 108 preciseert dat de voorzitter van de Raad niet alleen over een beoordelingsbevoegdheid beschikt om vertrouwelijke stukken terug te trekken, maar ook om dit niet te doen. Dit amendement beperkt zich echter tot de procedures inzake restrictieve concurrentiepraktijken.

Voor de samenhang past het deze bepaling uit te breiden tot de procedure voor het hof van beroep.

Nr. 130 VAN DE REGERING

(Subamendement op subamendement nr. 113)

Art. 25

In het voorgestelde nieuwe lid van artikel 41, § 2, de woorden «van de minister en van de Ministerraad en de arresten van de eerste voorzitter van het hof van beroep te Brussel» doen vervallen.

Verantwoording

Het is zo dat de dwangsmommen slechts kunnen worden uitgesproken door een rechtscollege. Dit vloeit voort uit artikel 1 van de Benelux-conventie van 26 november 1973 houdende gelijkvormige wet op de dwangsom, goedgekeurd door de wet van 31 januari 1980 (*cf.* advies van de Raad van State, 23 april 1998, L 27.220/1, L 27.221/1); daarom stelt het amendement nr. 81 voor dat de dwangsmommen zouden worden uitgesproken door de eerste voorzitter van het hof van beroep.

Dit drukt echter in tegen de eenvormigheid van de rechtspraak, in de mate dat meerdere rechtscolleges concurrentiedossiers zouden moeten kennen; amendement nr. 1 van de regering had het beroep voor de Raad van State inzake concentraties weerhouden (en niet het hof van beroep).

Het is niet onsaamenhangend te voorzien dat de Raad uitspraak doet als adviesorgaan, voor de toelating of de weigering van concentraties, en dat de Raad uitspraak doet als administratief rechtscollege om, *a posteriori*, toezicht uit te oefenen of de beslissing inzake concentratie al dan niet werd nageleefd.

confidentielles, mais aussi pour ne pas retirer des pièces confidentielles. Cet amendement se limite toutefois aux procédures en matière de pratiques restrictives de concurrence.

Pour la cohérence, il convient d'étendre cette disposition à la procédure relative aux concentrations.

Nº 129 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 27

Au quatrième alinéa de l'article 43, § 3, proposé, remplacer les mots «ne retire pas» par les mots «peut ne pas retirer».

Justification

L'amendement n° 108 précise que le président du Conseil a un pouvoir d'appréciation non seulement pour retirer des pièces confidentielles, mais aussi pour ne pas retirer des pièces confidentielles. Cet amendement se limite toutefois aux procédures en matière de pratiques restrictives de concurrence devant le Conseil de la concurrence.

Pour la cohérence, il convient d'étendre cette disposition à la procédure devant la cour d'appel.

Nº 130 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement au sous-amendement n° 113)

Art. 25

Dans l'alinéa nouveau, proposé, de l'article 41, § 2, supprimer les mots «du ministre, du Conseil des ministres et les arrêts du premier président de la Cour d'appel de Bruxelles».

Justification

Il est vrai que les astreintes ne peuvent être prononcées que par une juridiction. Ceci résulte de l'article 1er de la Convention Benelux du 26 novembre 1973 portant loi uniforme relative à l'astreinte, approuvée par la loi du 31 janvier 1980 (*cf.* avis du Conseil d'État, 23 avril 1998, L 27.220/1, L 27.221/1); c'est pourquoi l'amendement n° 81 propose que les astreintes soient prononcées par le premier président de la cour d'appel.

Ceci va toutefois à l'encontre de l'uniformité de la jurisprudence, dans la mesure où plusieurs juridictions auraient à connaître des dossiers de concurrence; l'amendement n° 1 du gouvernement avait retenu le recours devant le Conseil d'État en matière de concentrations (et non pas la cour d'appel).

Il n'est pas incohérent de prévoir que le Conseil statue comme organe d'avis, pour l'autorisation ou le refus de concentrations, et que le Conseil statue comme juridiction administrative pour contrôler, *a posteriori*, si la décision en matière de concentration a ou non été respectée.

Nr. 131 VAN DE REGERING

(Subamendement op subamendement nr. 114)

Art. 25

In het voorgestelde zevende lid van artikel 41, § 2, «alsook van het vonnis van de beslagrechter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel» doen vervallen.

Verantwoording

Zie de verantwoording bij amendement nr. 130.

Nr. 132 VAN DE REGERING

(Subamendement op subamendement nr. 115)

Art. 25

In het voorgestelde achtstel lid van artikel 41, § 2, de woorden «van de minister of de Ministerraad en van het arrest van de eerste voorzitter van het hof van beroep te Brussel» doen vervallen.

Verantwoording

Zie de verantwoording bij amendement nr. 130.

Nr. 133 VAN DE REGERING

(Subamendement op subamendement nr. 117)

Art. 28

A. In het voorgestelde eerste lid van artikel 43bis, § 1, de woorden «alsook tegen de arresten van de eerste voorzitter van het hof van beroep te Brussel» schrappen.

B. In het voorgestelde derde lid van artikel 43bis, § 1, de woorden «zijn verschenen» vervangen door de woorden «hun schriftelijke opmerking hebben ingediend».

Verantwoording

A. Zie de verantwoording bij amendement nr. 130.

B. Het past te verduidelijken welke partijen het beroep kunnen indienen, op voorwaarde te preciseren dat het niet de partijen zijn die «verschenen» voor de minister of voor de Ministerraad, maar deze die hun schriftelijke opmerkingen hebben ingediend.

Men kan zich inderdaad moeilijk voorstellen dat de minister of de Ministerraad de partijen «hoort» of doet «verschijnen», zelfs voor een vertegenwoordiger. In de praktijk zullen deze laatsten hun opmerkingen schriftelijk indienen.

Nº 131 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement au sous-amendement n° 114)

Art. 25

Au septième alinéa de l'article 41, § 2, proposé, supprimer les mots «ainsi que du jugement prononcé par le juge des saisies du Tribunal de première instance de Bruxelles».

Justification

Voir la justification à l'amendement n° 130.

Nº 132 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement au sous-amendement n° 115)

Art. 25

Au huitième alinéa de l'article 41, § 2, proposé, supprimer les mots «du ministre, du Conseil des ministres et de l'arrêt du premier président de la Cour d'appel de Bruxelles».

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 130.

Nº 133 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement au sous-amendement n° 117)

Art. 28

A. À l'article 43bis, § 1er, alinéa 1er, proposé, supprimer les mots «ainsi que les arrêts du premier président de la Cour d'appel de Bruxelles».

B. À l'article 43bis, § 1er, alinéa 3, proposé, remplacer les mots «qui ont comparu» par les mots «qui ont déposé leurs observations écrites».

Justification

A. Voir la justification à l'amendement n° 130.

B. Il convient de préciser quelles parties peuvent introduire le recours, à condition de préciser que ce ne sont pas les parties «comparues» devant le ministre ou le Conseil des ministres, mais celles qui ont déposé leurs observations écrites.

En effet, on conçoit mal le ministre ou le Conseil des ministres «entendre» ou faire «comparaître» les parties, même devant un représentant. En pratique, celles-ci déposeront leurs observations par écrit.

Nr. 134 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 37

Dit artikel aanvullen als volgt:

«Deze wet is niet van toepassing op procedures die hangende zijn bij de Raad voor de Mededinging of bij het hof van beroep te Brussel op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet.»

*De vice-eerste minister en minister van Economie
en Telecommunicatie,*

Nº 134 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 37

Compléter cet article par ce qui suit :

«Les dispositions de la présente loi ne s'appliquent pas aux procédures engagées auprès du Conseil de la concurrence ou de la Cour d'appel de Bruxelles au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi.»

*Le vice-premier ministre et ministre de l'Économie
et des Télécommunications,*

Elio DI RUPO.